

PL ISSN 0866-9961

PRZEGŁĄD

UNIWERSYTECKI

Rok XVI

lipiec-sierpień 2004

Nr 4 (90)

Nowi rektorzy KUL

2004-2007

Trzyletnia kadencja
nowych władz uczelni
rozpoczyna się
1 września 2004

Prorektor
ds. administracji i finansów
dr hab. Roman Doktor,
prof. KUL.

Ur. 30 lipca 1953 r., literaturoznawca,
historyk literatury polskiej. Kierownik
Katedry Dydaktyki Literatury i Języka
Polskiego, habilitacja z dziedziny
polskiej elegii oświeceniowej w 1999 r.

Prorektor
ds. dydaktyki i wychowania
dr hab. Józef Franciszek Fert,
prof. KUL.

Ur. 7 lipca 1945 r., historyk literatury
polskiej XIX w. Kierownik Katedry Tekstologii
i Edytorstwa, kierownik Zakładu Badań
nad Twórczością Cypriana Norwida, Sekretarz
Generalny Towarzystwa Naukowego KUL,
w latach 1999-2002 Prodziekan Wydziału
Humanistycznego KUL.

Rektor

ks. prof. dr. hab. Stanisław Wilk SDB

Ur. 18 maja 1944 r., historyk Kościoła, kierownik Katedry
Historii Zakonów. W latach 1993-1998
był prodziekanem Wydziału Teologii KUL.
Od 1998 r. jest prorektorem KUL
ds. dydaktyki i wychowania.
Członek założyciel Associazione Cultori
di Storia Salesiana (Rzym).

Prorektor
ds. nauki, współpracy
z zagranicą i promocji
ks. dr hab. Mirosław Kalinowski,
prof. KUL.

Ur. 14 lipca 1962 r., Dyrektor Instytutu Nauk
o Rodzinie. Wielokrotny Delegat Rektora
KUL ds. zagranicy w Australii, Nowej
Zelandii, USA i Kanadzie. Habilitacja w
2001 w zakresie teologii pastoralnej.

Spis treści

Z życia Uniwersytetu

Międzynarodowe sympozjum poświęcone roli i zadaniom Kościoła w jednoczącej się Europie	4
Katecheza młodzieży	5
Prawo rodzinne w Polsce i Europie	6
Najlepsi u Najlepszych	7
Szczęście czy zagrożenie?	8
Czy 6. Program Ramowy jest COOL dla KUL?	9
Profesor John R. Searle w KUL	10
Dwie promocje	11
OŚWIADCZENIE	11
Nagrody Rektora KUL	18
Wykaz doktoratów i habilitacji w roku akademickim 2003/2004	20-23

Konkurs TP KUL

Co wiersze księdza Jana Twardowskiego proponują mnie, Australii i dzisiejszemu światu	12-14
Kim jest dla mnie Jan Paweł II?	14-16
Ojciec Święty Jan Paweł II – autorytet moralny naszych czasów	16-18

Wspomnienie

Profesor Władysław Rostocki	24
-----------------------------	----

Aktualności

Kalendarium	25-26
To już X KULTuralia	26

Absolwentki teologii na pasie startowym

Droży Państwo,

przyglądałam się tłumom młodych ludzi, którzy w czasie rekrutacji i egzaminów wstępnych szturmowali naszą uczelnię. W tym roku odnotowaliśmy rekordową liczbę kandydatów, o ponad dwa tysiące większą niż w roku ubiegłym – 9 tys. osób! Młodzież ta wybrała – świadomie, bądź nie – nasz Uniwersytet. Jakie to dla nas zobowiązujące! Przyjmujemy wprowadzić ludzi dorosłych, ale nie zwalnia nas to z wysiłku formowania ich charakterów i postaw, stwarzania warunków dla pełnego rozwoju ich osobowości. Obowiązek ten nabiera szczególnego znaczenia w kontekście majowych wydarzeń, w których – przypomnę – studenci byli nie tylko ofiarami zbrodni, ale też, w jednym przypadku, jej sprawcami. Musimy wychowywać młodzież w duchu poszanowania wartości, przypominać o godności życia ludzkiego.

Wakacyjny numer „Przeglądu Uniwersyteckiego” wiele miejsca poświęca problematyce obrony wartości, wyboru postaw życiowych i budowaniu autorytetów. Piszemy o tym, co powinno być filarem formowania poszerzonej Unii Europejskiej, na czym warto budować. Przypominamy też postać wybitnego profesora, Władysława Rostockiego, żołnierza Powstania Warszawskiego i wzorowego patrioty. Publikujemy także poświęcone autorytetom i wartościom prace studentek z Kanady i Australii, nagrodzone w konkursie Towarzystwa Przyjaciół KUL. Mam nadzieję, że ten numer dostarczy Państwu materiału do refleksji.

Beata Górka
redaktor naczelny

Przegląd Uniwersytecki

Wydawca: Katolicki Uniwersytet Lubelski

Rada programowa: ks. Andrzej Szostek,
Andrzej Budzisz, ks. Stanisław Wilk,
Agnieszka Kijewska

Zespół redakcyjny: Beata Górka (red. naczelny),
Katarzyna Bojko, Anna Kowalczyk, Ireneusz
Marciszek (foto), Roman Czyrka (foto)

Adres: Al. Racławickie 14, pokój 101,
20-950 Lublin, tel./fax (081) 445 41 01
e-mail: oinfo@kul.lublin.pl

Druk: Gaudium, Lublin

Nakład: 2000 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania tekstów i zmian tytułów, nie zwraca także materiałów niezamówionych

Przyłączenie się dziesięciu państw do Unii Europejskiej podniosło częstotliwość i temperaturę dyskusji o sprawach europejskich. W nurt ten wpisało się międzynarodowe sympozjum „Europo, bądź sobą!”. Europejskie Forum o roli i zadaniach Kościoła w jednoczącej się Europie, które odbyło się w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w dniach 17-19 maja 2004. Pomysłodawcami i głównymi organizatorami sympozjum były dwa instytuty działające w KUL: Instytut Jana Pawła II oraz Instytut Teologii Fundamentalnej, do których jako współorganizatorzy dołączyły: Komitet Nauk Teologicznych Polskiej Akademii Nauk oraz Lubelskie Towarzystwo Naukowe, a patronat objął Polski Komitet UNESCO.

Organizatorzy, pamiętając o 84. rocznicy urodzin Jana Pawła II i jasnych drogowskazach dla Europy w jego nauczaniu, starali się tak zbudować program sympozjum, by stało się ono wydarzeniem na wskroś papieskim, ogólnoeuropejskim, ekumenicznym, intelektualnym, artystycznym oraz modlitewnym. Te różnorodne wymiary udało się organizatorom połączyć i zawrzeć w papieskim wezwaniu: „Europo, bądź sobą!”, które uczynili tytułem i myślą przewodnią sympozjum. Na jego bogaty program złożyły się: uroczysta Msza święta w intencji Jana Pawła II celebrowana przez Ks. Kardynała Stanisława Nagyego, monodram „Tryptyk rzymski”. Medytacje (w wykonaniu Danuty Michałowskiej), poświęcona myśli papieskiej sesja Instytutu Jana Pawła II KUL pod tytułem *Dlaczego Bóg Człowiekiem? – Dlaczego Bóg Chlebem? Od „Redemptor hominis” do „Ecclesia de Eucharistia”* oraz przygotowane przez Instytut Teologii Fundamentalnej KUL *Europejskie Forum o roli i zadaniach Kościoła w jednoczącej się Europie* z udziałem reprezentantów kilku europejskich krajów.

Głównymi celami, jakie przyświecały lubelskim obradom, były: wymiana doświadczeń i różnych punktów widzenia na temat miejsca Kościoła w jednoczącej się Europie, retrospekcja obecności Kościoła w dziejach Europy w różnych krajach, właściwe ujęcie relacji państwo–Kościół, wskazanie kierunków poszukiwania tożsamości Europy oraz znaczenia wartości chrześcijańskich i humanistycznych dla tego procesu, ukazanie otwartości Kościoła na problemy Europy i świata w dobie dynamicznych przemian cywilizacyjnych i kulturowych oraz wypracowanie formuły w sprawie warunków i granic do rozwiązania problemów ogólnoeuropejskich natury moralnej, które nieuchronnie pojawiają się w procesie jednoczenia się Europy.

Przysłuchując się prelegentom można było dojść do wniosku, że chociaż kulturowe korzenie krajów europejskich są te same, to jednak w praktyce Europejczycy z różnych części kontynentu nie rozumieją się – nie rozumieją doświadczeń innych i nie mogą liczyć na pełne zrozumienie własnych. Europa obecnie jest podzielona na trzy części: kraje ekonomicznego dobrobytu i wiodącego politycznego znaczenia, kraje goniące Zachód oraz te, całkowicie zapomniane przez pierwszych i drugich. Te podziały – uświadamiane lub nie – rzutują na sposób życia i myślenia Europejczyków.

Ważnym problemem jest też gwałtowny spadek liczby urodzeń, w wyniku którego w przyszłości, i to stosunkowo niedalekiej, Europa jako kolebka cywilizacji zachodniej może przestać istnieć – grozi jej zaludnienie przez mieszkańców innych kultur. To zjawisko już obserwuje się we Francji, gdzie mieszka ok. 4 mln muzułmanów – mówił ks. prof. dr François Bousquet z Instytutu Katolickiego w Paryżu.

O innych problemach bogatej Europy mówił Biskup Helsinek ks. prof. dr hab. Józef Wróbel. Kraje skandynawskie, głównie Finlandia, dość szybko po wstąpieniu do Unii Europejskiej odczuły wzrost gospodarczy. Jednakże sukces ekonomiczny idzie tu w parze z erozją życia moralnego i poczuciem życiowego zagubienia. Wygląda na to – mówił Bp prof. Wróbel – że człowiek utracił sens życia, gdyż dobra materialne mogą nim być tylko na krótką metę, i trzeba go szukać w wartościach wyższych. Wynika z tego sprecyzowana rola i zadanie Kościoła (wszystkich Kościołów chrześcijańskich i religii w ogóle), by odnawiać społeczeństwo poprzez ratowanie konkretnego człowieka.

Kraje znajdujące się jeszcze niedawno na drodze do Unii Europejskiej, są nadal „w drodze” jeśli idzie o odnalezienie swej trwałej pozycji w Europie, a także o sprecyzowanie roli i zadań,

Międzynarodowe sympozjum poświęcone roli i zadaniom Kościoła w jednoczącej się Europie

czyli misji Kościoła w nowej sytuacji. Na sympozjum problemem tym zajęli się Bp prof. dr František Tondra (przewodniczący Konferencji Episkopatu Słowacji) i ks. prof. dr hab. Marian Rusecki (dyrektor Instytutu Teologii Fundamentalnej KUL i przewodniczący Komitetu Nauk Teologicznych PAN).

Reprezentanci krajów znajdujących się obecnie poza „25-tką” – prof. dr hab. Wiara Małdżiewa z Bułgarii i ks. prof. Innokenty Pavlov, prawosławny teolog z Instytutu św. Andrzeja w Moskwie – mówili o problemach związanych z utrzymywaniem się spuścizny systemu totalitarnego. Tak jest w Bułgarii, gdzie osoby uwikłane w struktury państwa komunistycznego nadal piastują prestiżowe stanowiska. Problemem Rosji jest trudność „przebudzenia się” z poprzedniej epoki, zerwania z różnymi wersjami modelu cesaropapizmu, przejście europejskiego wzoru rozdziału Kościoła od państwa w wersji, w której żadna ze stron nie dąży do usunięcia lub podporządkowania drugiej, lecz obydwie przestrzegają zasady autonomii dla dobra wszystkich obywateli. Gdyby tak było – mówił ks. prof. Pavlov – Rosyjska Cerkiew zajęłaby się nade wszystko formowaniem życia religijnego, intelektualnego i moralnego wiernych, a nie tylko swą rolą kulturowo-polityczną w państwie.

Ks. Abp Józef Życiński mówił o tym, że Europa przestała być sobą, odwróciła się od siebie i zaprzeczyła sobie najbardziej w XX wieku, gdy była areną dwóch wojen światowych i kolebką dwóch systemów totalitarnych, odrzucających tradycyjne wartości humanizmu europejskiego. Jeśli dziś Kościół stanowczo domaga się odniesienia do Boga w Konstytucji Europejskiej, to właśnie z tego powodu – mówił Abp Życiński – by Europejczycy już dziś nie dopuścili do powtórzenia się mrocznych kart minionego stulecia.

Wielu prelegentów przypominało papieską, wypływającą z ducha

Ewangelii, wizję Europy. Europa to uformowana dzięki chrześcijaństwu i autentycznemu humanizmowi taka wrażliwość duchowa, która temu kontynentowi pozwala oddychać dwoma płucami i być wspólnym domem dla wszystkich jego mieszkańców. To Europa zjednoczona wspólną i różnorodną zarazem kulturą, w której pomimo różnic można się bez trudności zrozumieć, i więcej jeszcze – solidarnie żyć razem i pomagać. Znaczenia słowa „Europa” nie wyczerpują określenia geograficzne, lecz jego niepowtarzalne dziedzictwo historyczno-kulturowe. W takiej Europie najważniejsze były i są dwie zasady: solidarności i pomocniczości. To one właśnie przeżywają dziś kryzys i z tego powodu Europa traci swą tożsamość – mówił Abp Zych.ński.

Wątek początków i tożsamości Europy podjął prof. dr hab. Henryk Samsonowicz mówiąc, że Europa jako zjednoczony wspólną kulturą kontynent pojawiła się w średniowieczu dzięki obecności Kościoła i jego kulturotwórczej i intelektualno-edukacyjnej działalności, której nieprzebrniała spuścizną są uniwersytety. Europa zaistniała i wyróżniała się zawsze jako kultura kształtowana przez szacunek dla wartości wyższych oraz umiejętność obiektywnego odróżniania dobra od zła.

Ks. prof. dr Andrea Milano z Uniwersytetu w Neapolu, nawiązując do myśli Jana Pawła II stwierdził, że tożsamość Europy jest składową dziedzictwa wniesionego przez trzy jakości kulturotwórcze, które są symbolizowane przez trzy miasta: Jerozolimę, Ateny i Rzym. Jerozolima dała Europie żywą znajomość Boga, czyli objawienie religijne pochodzące od Stwórcy i przekazywane przez Biblię oraz tradycje religijne monoteizmu. W Atenach zapoczątkowany został wysiłek metodycznej myśli filozoficznej oraz badania naukowe i demokratyczny system społecznej samoorganizacji. Rzym dodał do tego precyzyjny porządek prawny, będący narzędziem regulującym niemal wszystkie dziedziny życia.

Na kanwie koncepcji ks. prof. Milano, wieńczącej lubelską dyskusję o tożsamości Europy, konieczne jest dopowiedzenie, że to wiara chrześcijańska umożliwiła zrozumienie, że ludzie są równi wobec Boga i względem siebie. Przyjęcie Ewangelii oczyściło niedostatki dorobku Jerozolimy, Aten i Rzymu. To jest podstawowe znaczenie chrześcijańskich korzeni Europy i jej chrześcijańskiego oblicza, daleko wykraczające poza statystyczne kryteria liczby chrześcijan na tym kontynencie. Na zakończenie można tylko zapytać: czy w takim podstawowym sensie Europa nadal będzie sobą?

ks. Krzysztof Kaucha

XXXI Sympozjum Katechetyczne KUL – UKSW

Katecheza młodzieży

21 kwietnia 2004 roku odbyło się na KUL w Lublinie sympozjum katechetyczne, organizowane od 1961 roku we współpracy pomiędzy Uniwersytetem Kardynała Stefana Wyszyńskiego (wcześniej ATK) i Katolickim Uniwersytetem Lubelskim. Tegoroczne sympozjum, poświęcone tematyce „Katecheza młodzieży”, otworzył Dziekan Wydziału Teologii KUL ks. prof. dr hab. Jerzy Pałucki, witając wszystkich pracowników i studentów katechetyki obu uczelni i specjalnego gościa ks. Rektora Gianfranco Saba z Istituto Euromediterraneo w Tempio Pausania (region Sardynia we Włoszech) podkreślił, że w dobie globalizacji bardzo potrzebna jest ciągła i wspólna refleksja nad proponowaniem wiary współczesnemu młodemu pokoleniu.

Problem współczesnego duszpaśterstwa młodzieży podjął ks. Rektor Gianfranco Saba podkreślając, że liczne projekty katechetyczne charakteryzują się zagospodarowaniem tylko jakiegoś pojedynczego sektora życia młodzieży. Mówił o konieczności opracowania strategii działania, która jednoczyłaby całe życie młodego człowieka. Przywołując postać św. Augustyna stwierdził, że konieczna jest pomoc młodym, aby „powrócili do siebie samych”, aby nauczyli się, że odpowiedzi na nurtujące ich pytania mogą znaleźć w swoim sumieniu, o ile nauczą się słuchać Słowa Bożego i pozwolą Mu rozbrzmiewać w swoim sercu. Ukazując również, że współczesny świat wśród tysiąca propozycji dla młodych, nie ma projektu jednoczącego, wskazał Ojca Świętego i jego nauczanie, aby stamtąd czerpać inspirację do opracowania współczesnej integralnej propozycji katechezy młodzieży.

Pogłębienie tej refleksji znalazło swoje miejsce w następnych referatach: Rafała Pietrzaka (UKSW), który wygłosił konferencję nt.: „Cele i zadania katechezy młodzieży”; ks. Krzysztofa Mielnickiego (KUL), który w referacie audiowizualnym ukazał „współczesnego katechetę młodzieży”; w konferencji Anety Hołysz (KUL) poświęconej „Katechezie młodzieży trudnej” oraz

konferencji ks. Grzegorza Ostrowskiego zatytułowanej: „Środowiska wspomagające katechezę młodzieży”. Wszystkie poruszane problemy znalazły swoje modlitewne echo podczas Mszy Świętej koncelebrowanej pod przewodnictwem prodziekana Wydziału Teologii KUL ks. prof. dr hab. Sławomira Nowosada w Kościele Akademickim.

W ramach tegorocznego XXXI Sympozjum podkreślono, że katecheza młodzieży potrzebuje stałej odnowy przez pewne pogłębienie samego jej pojęcia i podstaw pedagogicznych, przez poszukiwanie stosownego dla niej języka, przez wykorzystanie nowych środków skutecznego przekazu. Nie zawsze ta odnowa ma jednakową wartość. Stąd refleksja nad nowymi polskimi dokumentami katechetycznymi, w których księża biskupi dostrzegli niedociągnięcia w tym, czego dotychczas dokonano, obok niezaprzeczalnego postępu osiągniętego dzięki ożywionej działalności katechetycznej i wielu obiecującym inicjatywom. Te niedociągnięcia stają się szczególnie poważne, gdy zagrażają nienaruszalności przekazywanej nauki. Niebezpieczne jest też zapomnianie o środowiskach takich, jak rodzina i szkoła, które mają wspomagać rozwój wiary. Stąd ważne stało się podkreślenie, że w katechezie „z jednej strony powtarzanie, które staje się rutyną, a przeciwstawia się każdej zmianie, z drugiej zaś nierozważna improwizacja, która lekko traktuje wszystkie problemy – są równie niebezpieczne, tak jedno, jak drugie”. Zastarzałe przyzwyczajenia i rutyna rodzą drętwość, zobojętnienie i wszelkiego rodzaju przeszkody. Nierozważna improwizacja powoduje zamęt u katechizowanych, u dzieci i ich rodziców, staje się przyczyną wszelkiego rodzaju błędów, rozprężenia i w końcu całkowitego zniszczenia jednostki. Stąd ważne jest, aby Kościół dziś – tak jak to czynił w innych epokach swojej historii – wykazał mądrość, odwagę i wierność ewangeliczną w poszukiwaniu i wprowadzaniu nowych dróg i nowych zasad w nauczaniu katechetycznym.

Ks. Andrzej Kiciński

W dniach 12-14 maja br. w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim odbyła się międzynarodowa konferencja pt. **Prawo rodzinne w Polsce i Europie. Perspektywy zmian. Konferencja ta odbyła się w niespełna dwa tygodnie po – jakże ważnym – wydarzeniu, jakim było wstąpienie Polski do Unii Europejskiej. Fakt ten pociąga za sobą olbrzymie wyzwania również w dziedzinie prawa rodzinnego.**

Organizatorem Konferencji była I Katedra Prawa Cywilnego KUL, której kierownikiem jest prof. dr hab. Henryk Cioch. Osobami odpowiedzialnymi za konferencję byli dr Piotr Kasprzyk i Henryk Chwyc – Prezes Lubelskiego Oddziału Stowarzyszenia Urzędników Stanu Cywilnego RP.

Konferencja była poświęcona aktualnym zagadnieniom związanym z pochodzeniem dziecka i przysposobieniem w polskim systemie prawnym oraz wybranych państwach europejskich; małżeństwem wyznaniowym funkcjonującym w krajach europejskich; zawarciem małżeństwa cywilnego i konkordatowego, ze szczególnym uwzględnieniem krajów takich jak: Polska, Niemcy, Włochy, Słowacja, Czechy, Hiszpania, Litwa, Białoruś i Ukraina; postępowaniem z zakresu prawa rodzinnego w prawie prywatnym międzynarodowym; rejestracją urodzenia i małżeństwa w księgach stanu cywilnego.

Celem konferencji było zapoznanie uczestników z aktualnymi problemami związanymi z pochodzeniem dziecka oraz postępowaniem sądowym z zakresu prawa rodzinnego. Omówione zostały także kwestie związane z funkcjonowaniem małżeństw cywilnych i małżeństw wyznaniowych w Polsce

Prawo rodzinne w Polsce i Europie

Perspektywy zmian

(po pięciu latach funkcjonowania małżeństwa konkordatowego) i w innych krajach. Podniesiona została także sprawa nowelizacji Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego, przedstawiono uwarunkowania, prognozy kierunku, w jakim będzie podążać prawo rodzinne w Polsce i w innych krajach Unii Europejskiej, jak również w państwach nie zrzeszonych w ramach struktur UE.

dr hab. Tadeusz Smoczyński z Instytutu Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu, prof. dr hab. Elżbieta Holewińska-Łapińska z Uniwersytetu Warszawskiego, prof. dr hab. Wanda Stojanowska z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Przewodnicząca Sekcji Polskiej Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego prof. dr hab. Małgorzata Pyziak-Szafnicka z Uni-

Trzydniowe obrady odbywały się w Collegium Jana Pawła II w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Pierwszego dnia obrady poprowadził prof. dr hab. Henryk Cioch. Uroczystego otwarcia konferencji dokonał Jego Ekscelencja bp prof. dr hab. Andrzej Dzięga, Dziekan Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL.

Zaproszenie do wzięcia udziału w konferencji przyjęli wybitni przedstawiciele doktryny i praktyki z zakresu prawa rodzinnego, w tym m.in.: Wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego prof. dr hab. Andrzej Mączyński, prof.

wersytetu Łódzkiego, prof. dr hab. Mirosław Nazar z Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, prof. dr hab. Tomasz Sokołowski z Uniwersytetu Gdańskiego, Sędzia Sądu Najwyższego Bronisław Czech oraz sędzia Jan Ciszewski z Ministerstwa Sprawiedliwości, Prezes Zarządu Głównego Stowarzyszenia Urzędników Stanu Cywilnego RP Tomasz Brzózka.

Stronę kościelną reprezentowali wybitni kanoniści m.in.: ks. prof. dr hab. Wojciech Góralski – Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego, ks. prof. dr hab. Józef Krukowski – Katolicki Uniwersytet Lubelski, ks. prof. dr hab. Stanisław Paździor – Katolicki Uniwersytet Lubelski, Prodziekan Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego ks. prof. dr hab. Antoni Dębiński, ks. prof. dr hab. Ryszard Sztymchmiller – Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie.

Zaproszenie przyjęli także goście zagraniczni: Dyrektor Administracyjny w Sekretariacie Generalnym Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego w Strasbourgu Chantal Nast, prof. dr Francine Mansuy z Wydziału Prawa Uniwersytetu w Nancy we Francji, Prezes Stowarzyszenia Urzędników

Stanu Cywilnego Słowacji Zuzana Kredátusová, Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego z Münster w Niemczech Monika Hochwald, Dyrektor Wydziału ds. Ludności z Corridonia we Włoszech Pan Renzo Calvigioni, Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego z Wilna Iłona Zigiene, Dyrektor Urzędu Stanu Cywilnego w Brześciu na Białorusi Walentyna Semeniuk, Dyrektor Urzędu Stanu Cywilnego we Lwowie Igor Saluk, Dyrektor Urzędu Stanu Cywilnego w Łucku na Ukrainie Tamara Kalinowicz.

W konferencji uczestniczyli także przedstawiciele Wydziałów Spraw Obywatelskich i Migracji Urzędów Wojewódzkich oraz duża grupa kierowników USC ze wszystkich rejonów Polski.

Pierwszego wieczoru konferencji wszyscy zaproszeni goście udali się do Zamku Lubelskiego, gdzie zwiedzali Kaplicę Św. Trójcy. Łączy ona zachodnią architekturę ze wschodnimi malowidłami, ukazując jednocześnie prawdziwy charakter Lublina – miasta, które od wieków jest miejscem przenikania się wielu kultur. Goście zobaczyli również pokaźny zbiór malarstwa polskiego i zagranicznego. Po zwiedzeniu Zamku przyszła kolej na spotkanie w Trybunale Koronnym z Wiceprezydentem Miasta Lublin dr. Wiesławem Perdeusem, na którym omówiono perspektywy rozwoju miasta. Pierwszy dzień konferencji zakończyła uroczysta kolacja w Hotelu Europa, którą swoją obecnością uświetnił Jego Magnificencja Rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego ks. prof. dr hab. Andrzej Szostek. Wręczył on pamiątkowe medale Pani Chantal Nast, Panu Henrykowi Chwyciowi i Panu Tomaszowi Brzózce.

Drugiego dnia po obradach zaproszeni goście mieli możliwość zwiedzania Muzeum Wsi Lubelskiej, zaś zwieńczeniem była uroczysta kolacja, na której obecny był Prezydent Miasta Lublin Andrzej Pruszkowski.

Organizatorzy zapowiedzieli, że bogate materiały pokonferencyjne zostaną opublikowane w formie książkowej.

Wojciech Pocheć

Dobiegła końca IV edycja konkursu „Najlepsi u Najlepszych”, organizowanego przez Biuro Zawodowej Promocji Studentów i Absolwentów KUL. W tym roku wzięło w niej udział 28 lubelskich firm i instytucji, fundując łącznie 39 płatnych wakacyjnych staży. Na konkurs wpłynęły 102 prace. W wyniku konkursu zostało wyłonionych 25 laureatów: KUL – 15, UMCS – 8, PL – 2 osoby.

Najlepsi u Najlepszych

Uroczysta Gala z udziałem Rektora KUL ks. prof. dr. hab. Andrzeja Szostka, połączona z oficjalnym wręczeniem certyfikatów fundatorom staży, sponsorowi, patronom medialnym i laureatom, odbyła się 28 czerwca br. w Auli im. Stefana Kardynała Wyszyńskiego w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Sponsorem IV edycji konkursu „Najlepsi u Najlepszych” była drukarnia Comernet s.c.

Celem organizatorów konkursu było zbliżenie środowiska akademickiego ze środowiskiem przedsiębiorców poprzez stworzenie studentom i absolwentom możliwości zmierzenia się z praktycznymi zadaniami i problemami, które pojawiają się w pracy, wdrażanie swoich pomysłów i rozwiązań, a także możliwość nabycia doświadczenia zawodowego poprzez współpracę ze specjalistami w wybranych przez siebie branżach. Fundatorom staży uczestnictwo w konkursie stwarza możliwość poznania młodych, zaangażowanych, ambitnych i zdolnych ludzi, którzy pragną łączyć i uzupełniać wiedzę zdobytą

podczas studiów z praktycznymi umiejętnościami. Być może rozwiązania zaproponowane przez laureatów okażą się na tyle cenne dla fundatorów staży, iż uznają je za godne wdrożenia i praktykowania. 14 staży zostało niewykorzystanych z powodu braku prac lub ich niedostatecznego poziomu merytorycznego. Mamy nadzieję, że w przyszłych edycjach więcej studentów skorzysta z szansy, jaką stwarzają lubelskie firmy i przedsiębiorstwa. Wielu laureatów minionych edycji konkursu uzyskało propozycje współpracy, a nawet stałe zatrudnienie.

Biuro Karier KUL składa serdeczne podziękowania wszystkim osobom zaangażowanym w konkurs „Najlepsi u Najlepszych”. Dziękujemy w sposób szczególny patronom honorowym – za poparcie idei konkursu, fundatorom staży – za współpracę, sponsorowi – za finansowe wsparcie, patronom medialnym – za promowanie konkursu oraz uczestnikom za zaangażowanie i czynne włączenie się w akcję.

Paweł Piech

Lista laureatów konkursu „Najlepsi u Najlepszych” 2004

1. Magdalena Fiuta (KUL) - Agencja „Raki”
2. Sebastian Mączka (KUL) - Bank Gospodarki Żywnościowej S.A. Oddział w Lublinie
3. Patrycja Zając (KUL) - Biuro Nieruchomości mgr Jerzy Kleczkowski
4. Michał Łozicki (KUL) - British Centre - Szkoła Języka Angielskiego
5. Marcin Olszewski (UMCS) - Eldorado S.A.
6. Anna Cenzartowicz (PL) - Enzo Sp. z o.o.
7. Szymon Pietrasiewicz (UMCS) - Grupa Eventowa Kreatia
8. Anna Umińska (KUL) - „Herbapol – Lublin” S.A.
9. Maciej Smutek (UMCS) - „Herbapol – Lublin” S.A.
10. Łukasz Kożuch (UMCS) - ING Bank Śląski Oddział w Lublinie
11. Marlena Urbańczyk (UMCS) - Kredyt Bank S.A. Oddział Regionalny w Lublinie
12. Anna Gajda (KUL) - KWATERA Biuro Pośrednictwa Wynajmu i Sprzedaży Nieruchomości Ewa Bernat
13. Agnieszka Ziętek (UMCS) - Lubelska Szkoła Biznesu Sp. z o.o. Fundacja Rozwoju KUL
14. Małgorzata Gruza (KUL) - Makro Cash & Carry Polska
15. Agnieszka Piłat (PL) - Makro Cash & Carry Polska
16. Magdalena Fiuta (KUL) - O.K. Centrum Języków Obcych Sp. z o.o.
17. Sebastian Krajewski (KUL) - O.K. Centrum Języków Obcych Sp. z o.o.
18. Justyna Czarnecka (UMCS) - Perła - Browary Lubelskie S.A.
19. Michał Łozicki (KUL) - Real sp. z o.o. i spółka komandytowa
20. Katarzyna Ziętek (KUL) - Urząd Miasta Lublin
21. Justyna Jurkowska (KUL) - Urząd Miasta Lublin
22. Tomasz Cieślak (UMCS) - Vena Art. Sp. z o.o.
23. Joanna Głuszek (KUL) - Wytwórnia Makaronu Domowego „POL – MAK”
24. Edyta Watrak (KUL) - Żagiel S.A.
25. Marta Skalecka (KUL) - Żagiel S.A.
26. Patrycja Bieńczyk (KUL) - Euro Edukacja Sp. z o.o. (wyróżnienie)

Zmiany kulturowe zachodzące we współczesnym świecie, związane z kryzysem cywilizacji przemysłowej, osłabieniem struktury rodzinnej, anomią i liberalizacją życia społecznego sprawiają, że ludzie, poszukując nowych doświadczeń, dzięki którym ich życie stałoby się bogatsze i wartościowsze. Bezradność człowieka w sytuacjach trudnych oraz poszukiwanie odpowiedzi na podstawowe pytania egzystencjalne stwarzają warunki do powstawania sekt, które oferują mistrza kierującego „nowym życiem”, „duchową pełnię” oraz poczucie miłości, przynależności i braterstwa. Uczestnictwo osoby w nowych ruchach religijnych, a w szczególności w destrukcyjnych grupach kulturowych, wiąże się jednak z ryzykiem powstawania zaburzeń w jej funkcjonowaniu somatycznym, psychicznym, społecznym i duchowym. Szczególnie niebezpiecznym zjawiskiem jest utrata tożsamości indywidualnej oraz uzależnienie od grupy kulturowej u osób zaangażowanych w sekty. Destrukcyjna działalność nowych ruchów religijnych przyczynia się również do zaburzeń funkcjonowania całego społeczeństwa. Na szczególne niebezpieczeństwo narażona jest integracja i spójność rodzin tych osób, które zostały zwerbowane do sekt.

Ze względu na wielowymiarowe zagrożenia ze strony grup kulturowych, pracownicy Instytutu Nauk o Rodzinie KUL i Katedry Psychoprofilaktyki Społecznej Instytutu Psychologii KUL zorganizowali konferencję naukową poświęconą tej problematyce. Patronat honorowy nad obradami objęli: Wielki Kanclerz KUL JE Abp Józef Żyćński oraz Lubelski Kurator Oświaty Walde-
mar Godlewski.

Adresatem konferencji była przede wszystkim młodzież, jako grupa szczególnie narażona na indoktrynację ze strony sekt oraz rodzice, nauczyciele i duszpasterze, których podstawowym obowiązkiem jest wspomaganie rozwoju nastolatków oraz ich ochranianie przed destrukcyjnym działaniem nowych ruchów religijnych.

Uczestników obrad powitał Dyrektor Instytutu Nauk o Rodzinie KUL ks. prof. dr hab. Mirosław Kalinowski, któ-

Szczęście czy zagrożenie?

destrukcyjne grupy kultowe

ry wyraził zadowolenie, że podjęta inicjatywa środowiska naukowego, mająca na celu pobudzenie refleksji dotyczącej zagrożeń ze strony działania grup kulturowych spotkała się z pozytywnym odbiorem wychowawców i wychowanków szkół wszystkich szczebli z terenu województwa lubelskiego, ponieważ uczestnikami obrad byli przedstawiciele środowisk wychowawczych z Lublina, Chełma, Zamościa, Kraśnika, Puław i Łukowa.

Słowo wstępne do zebranych uczestników wygłosił JM Rektor KUL ks. prof. dr hab. Andrzej Szostek. W swojej wypowiedzi Ksiądz Rektor podkreślił, że pełnia człowieczeństwa wyraża się w ukierunkowaniu na takie wartości, które pozwalają rozwiązywać problemy i odkrywać sens własnego życia. Zwiększone ryzyko wstępowania do nowych ruchów religijnych występuje w sytuacji, gdy osoba, doświadczając sytuacji trudnych, nie potrafi znaleźć oparcia we własnej godności, nie potrafi korzystać z wolności wyborów lub przyjąć odpowiedzialności za własne postępowanie.

Wprowadzenie w problematykę sekt zostało przedstawione przez dr Iwonę Niewiadomską z Katedry Psychoprofilaktyki Społecznej. Obejmowało ono informacje dotyczące odpowiedzi na pytania: czym jest sekta, jakie są rodzaje nowych ruchów religijnych oraz jakie jest nasilenie tego zjawiska zarówno w Polsce, jak i na świecie. W wystąpieniu szczególną uwagę zwrócono na mechanizmy doprowadzające do powstawania grup kulturowych. Zagadnienie to zostało zaprezentowane na podstawie rynkowego modelu inicjowania sekt. Model ten zakłada, że kult głoszony przez sektę jest formą przedsięwzięcia handlowego. Inicjator przedstawia ofertę grupy kulturowej, za którą nabywcy muszą zapłacić. Motywem sprzedaży różnego typu ofert prezentowanych przez sekty jest dążenie do zysku. Grupy kultowe są

do siebie podobne, ponieważ elementy składające się na ich oferty przenikają się nawzajem. Idee całkowicie nowych propozycji są rozwijane bardzo ostrożnie i włączane do sprzedaży tylko w wypadku pozytywnej odpowiedzi rynku na określoną ofertę.

Problematykę podatności na oddziaływanie destrukcyjnych grup kulturowych przedstawił ks. dr Sławomir Bukalski z Katedry Pedagogiki i Psychologii Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Szczecińskiego. Zwrócił on uwagę, iż działalność sekt jest możliwa dzięki akceptacji i chęci uczestnictwa w tego typu działaniach członków każdego społeczeństwa. Podatność na przyjmowanie propozycji grup kulturowych jest wynikiem frustracji wielowymiarowych potrzeb człowieka, wewnętrznego rozbitcia, poczucia osamotnienia i braku wsparcia ze strony najbliższych. Pierwszym krokiem w zakresie budowania odporności na działalność sekt jest trafna diagnoza stopnia podatności na uzależnienie od grupy kulturowej. Analiza tego typu pozwala uwrażliwić na niebezpieczeństwo bycia oszukany przez werbowników. Prelegent zwrócił również uwagę uczestników na opracowaną przez siebie metodę pozwalającą określić stopień podatności na działania nowych ruchów religijnych.

Sposoby werbowania do destrukcyjnych grup kulturowych przedstawił dr Dariusz Kuncewicz z Instytutu Nauk o Rodzinie KUL. Prelegent skupił swoją uwagę na tym, że głównym zadaniem werbujących jest szybka ocena potencjalnego kandydata z perspektywy oczekiwań i zysków finansowych grupy. Osoby reklamujące ofertę sekt z rozmysłem akcentują jej atuty, a jednocześnie próbują uzyskać od potencjalnego kandydata informacje na temat relacji rodzinnych, aktualnych problemów, marzeń, pracy i zainteresowań. Po uzyskaniu niezbędnych informacji, rekrutujący tak dobierają tematy rozmów i sposoby wyrażania się, aby dostosować obraz określonej sekty do sfrustrowanych potrzeb kandydata.

Świadectwo dotyczące problemu uwikłania członków w działalność grup kulturowych przedstawił mgr Mariusz Mróz z Centrum Przeciwdziałania Psychomanipulacji w Lublinie. Treść wystąpienia obejmowała analizę skutków somatycznych, psychicznych i społecznych, które towarzyszyły jego podporządkowaniu się doktrynie i kultowi sekty w którą był zaangażowany. Wystąpienie zostało zakończone informacją o możliwości uzyskiwania pomocy zarówno dla

osób doświadczających wielowymiarowych skutków uwikłania w działalność nowych ruchów religijnych, jak również dla ich rodzin w Centrum Przeciwdziałania Psychomanipulacji w Lublinie. Dodatkowo problematykę negatywnych skutków zaangażowania w destrukcyjną działalność sekty handlowej AMWAY wykazano na podstawie prezentacji filmu, ukazującego metody manipulacyjne w działalności tej korporacji.

Wystąpienie ks. mgr. Dariusza Sikorskiego z Katedry Psychoprofilaktyki Społecznej KUL zostało poświęcone możliwościom zapobiegania przystępowaniu do grup kultowych. Działalność profilaktyczna powinna być prowadzona we wszystkich systemach wspierających rozwój człowieka, przede wszystkim w rodzinie, szkole, wspólnotach

parafialnych oraz formalnych i nieformalnych grupach rówieśniczych. Oddziaływania grup wsparcia z jednej strony powinny polegać na obniżaniu podatności na działania grup kultowych, a z drugiej – powinny służyć pomocy w konstruktywnym rozwoju sfery psychicznej, duchowej i społecznej osoby.

W trakcie konferencji odbyła się również prezentacja serii książek: „Uzależnienia: fakty i mity”, dotyczącej problematyki uzależnień chemicznych i czynnościowych, które będą systematycznie ukazywały się na rynku wydawniczym. Znakiem rozpoznawczym całej serii jest supeł, oznaczający uwikłanie człowieka doświadczającego syndromu uzależnienia. Podczas promocji w sposób szczególny dokonano prezentacji książki autorstwa ks.

Dariusza Sikorskiego i ks. Sławomira Bukalskiego pt. „Sekty. Destrukcyjne grupy kultowe”, wchodzącej w skład serii „Uzależnienia: fakty i mity”. Autorzy prezentowanej pozycji zwrócili uwagę na informacje dotyczące specyfiki działania sekt, które mogą służyć pomocą zarówno specjalistom, rodzicom, wychowawcom, duszpasterzom, jak i młodzieży zainteresowanej tą problematyką.

Konferencję zakończyła dyskusja umożliwiająca uczestnikom spotkania uzyskanie odpowiedzi na pytania związane z prezentowanymi zagadnieniami. W trakcie dyskusji słuchacze sformułowali postulat, aby kontynuować spotkania poświęcone wieloaspektowej problematyce uzależnień.

*Twona Niewiadomska
Ks. Dariusz Sikorski*

Nowa perspektywa dla środowiska naukowego KUL

Czy 6. Program Ramowy jest COOL dla KUL?

Branżowy Punkt Kontaktowy

W maju 2003 roku rozpoczął działalność Branżowy Punkt Kontaktowy 6. Programu Ramowego UE. Powstanie punktu wiązało się z inicjatywą pani prorektor prof. dr. hab. Agnieszki Kijewskiej i pełnomocnika rektora ds. międzynarodowych projektów badawczych prof. dr. hab. Andrzeja Sękowskiego z Instytutu Psychologii. Jednostka ta ma prowadzić w środowisku naukowym naszej uczelni szeroko rozumianą akcję promocyjną, w tym szkolenia, warsztaty i prezentacje z udziałem ekspertów z Krajowego Punktu Kontaktowego. Przez ponad rok przeprowadzono kilkanaście takich spotkań. Ważne jest to, że naukowcy naszej uczelni coraz bardziej zainteresowani są udziałem w badaniach wspólnotowych i nowymi możliwościami finansowania badań.

6. PR – co to takiego?

To inicjatywa Komisji Europejskiej, mająca na celu wspomaganie badań naukowych w dwudziestu pięciu krajach poszerzonej wspólnoty. Łączny budżet 6PR jest szacowany na blisko 17,5 miliarda €. Podstawą finansowania badań jest uczestnictwo w konkursach, które co pewien czas ogłaszane są przez Komisję Europejską na unijnym serwerze www.cordis.lu lub za pośrednictwem narodowych stron 6PR. W przypadku Polski nowych ofert współpracy i dokumentów konkursowych należy szukać na stronie www.6pr.pl. Warto jednak zauważyć, że przygotowanie dobrego wniosku nie jest proste. Większość konkursów w 6PR to konkursy na projekty zintegrowane (integrated projects) oraz centra doskonałości

(networks of excellence), które wymagają od uczestników nie tylko ogromnej odpowiedzialności w tworzeniu międzynarodowego konsorcjum (im większa liczba uczestników, tym lepiej), ale poszukiwania takich rozwiązań w badaniach naukowych, które odpowiadałyby kryteriom rozwoju społeczeństwa opartego na wiedzy – w tym innowacyjności. 6. Program Ramowy ma siedem podstawowych priorytetów, w ramach których Komisja Europejska ogłasza konkursy:

- P1 (BIO) – Genomika i biotechnologia dla zdrowia człowieka
- P2 (IST) – Technologie społeczeństwa informacyjnego
- P3 (MAT) – Nanotechnologie i nauka o materiałach
- P4 (AERO) – Aeronautyka i przestrzeń kosmiczna
- P5 (FOOD) – Jakość i bezpieczeństwo żywności
- P6 – Energia, transport oraz zmiany globalne
- P7 (SOC) – Obywatelstwo i sprawowanie władzy w społeczeństwie opartym na wiedzy

Trzeba podkreślić, że pojawienie się obok nauk ściśle matematycznych i przyrodniczych priorytetu poświęconego badaniom społeczno-ekonomicznym jest równoznaczne z dopuszczeniem do programu nauk badających miejsce człowieka w społeczeństwie i historii, co jest istotną nowością w stosunku do 5. Programu Ramowego. 4 lutego 2004 roku w Komisji Europejskiej odbyło się spotkanie dotyczące możliwości zwiększenia poziomu finansowania infrastruktury badawczej dla nauk społecznych i humanistycznych. Informacje o tym spotkaniu oraz o podjętych wnioskach można znaleźć pod adresem <http://www.6pr.pl/n/p/7/>.

Dotychczasowe doświadczenia polskich ośrodków naukowych wskazują na

istotny wzrost liczby składanych wniosków w 6PR oraz ilość projektów zakończonych sukcesem. Obecnie sprawnie funkcjonuje w Polsce przeszło sto centrów doskonałości (http://www.kpk.gov.pl/centra_dosk/coe.jpg), najwięcej spośród wszystkich krajów wstępujących do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004. Warto również podkreślić, że dzięki pomocy Ministerstwa Nauki polscy partnerzy europejskich konsorcjów badawczych mogą otrzymać wsparcie sięgające nawet 70% kosztów, jakie musi ponieść polska instytucja badawcza. Pamiętajmy, że UE finansuje od 50% do 75% kosztów wysokobudżetowych projektów, pozostałe koszty uczestnicy muszą ponieść sami. Tylko w przypadku projektów typu Coordinated Action i Specific Support Action Komisja Europejska finansuje do 100% kosztów.

Co KUL może zyskać uczestnicząc w 6. Programie Ramowym?

Nasz uniwersytet może wiele osiągnąć. Pamiętajmy, że od 1 maja 2004 uczelnie wyższe mogą ubiegać się o środki strukturalne na rozbudowę infrastruktury i poszerzenie oferty edukacyjnej. Środki unijne mają wciąż w naszym kraju opinię niedostępnego marzenia. Nie jest to prawda. Prawdą natomiast jest, że im większa mobilność środowiska naukowego w programach wspólnotowych, tym większy jego prestiż i znaczenie. Projekty strukturalne mają tendencję do generowania następnych. 6. Program Ramowy jest szansą na prowadzenie i finansowanie badań na europejskim poziomie. Obecnie najbardziej aktywnymi uczestnikami 6. Programu Ramowego na KUL-u są Wydziały Matematyczno-Przyrodniczy i Nauk Społecznych. W roku 2006 zaczyna się 7. Program Ramowy. Ilość środków finansowych ma być przypuszczalnie nawet dwa razy większa. Tylko od nas zależy czy, będziemy w stanie wykorzystać tę szansę.

Wojciech Dutka

W dniach 18-28 maja 2004 r. na Wydziale Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, w ramach „Wykładów im. Księdza Stanisława Kamińskiego” (Stanisław Kamiński Memorial Lectures), Profesor John R. Searle z Uniwersytetu Berkeley (Stany Zjednoczone) wygłosił cykl wykładów zatytułowany *Mind, Language, and Society* („Umysł, język, społeczeństwo”).

Profesor Searle jest jednym z najwybitniejszych i najbardziej znanych współcześnie żyjących filozofów. Do publikacji książkowych jego autorstwa należą m.in. prace z filozofii języka, w których została sformułowana teoria aktów mowy: *Speech Acts* (1969, tłumaczenie polskie: „Czynności mowy”, Warszawa 1987) oraz *Expression and Meaning: Studies in the Theory of Speech Acts* (1979). Profesor Searle jest także autorem wielu książek, których przedmiotem są m.in. zagadnienia z zakresu filozofii umysłu i ontologii społecznej: *Intentionality. An Essay in the Philosophy of Mind* (1983), *Minds, Brains and Science* (1984, tłumaczenie polskie: „Umysł, mózg i nauka”, Warszawa 1995), *The Rediscovery of the Mind* (1992), *The Construction of Social Reality* (1995), *Mind, Language and Society, Philosophy in the Real World* (1998, tłumaczenie polskie: „Umysł, język, społeczeństwo”, Warszawa 1999) oraz *Rationality in Action* (2001).

Recepcja myśli filozoficznej Johna R. Searle’a jest duża nie tylko wśród filozofów, lecz także wśród psychologów, socjologów i językoznawców. Świadczy o tym znaczna ilość międzynarodowych konferencji, których tematem jest myśl Profesora Searle’a, organizowanych w ramach różnych nauk. Najważniejsze konferencje odbywały się w Australii (Brisbane 1987), Stanach Zjednoczonych

Profesor John R. Searle w KUL

„Wykłady im. Księdza Stanisława Kamińskiego” 2003/2004

(Notre Dame 1992), Argentynie (Buenos Aires 1998) i Niemczech (Bielefeld 1999 oraz Lipsk 1999).

W ostatnich latach Profesor Searle wygłaszał wykłady cykliczne w uniwersytetach Stanów Zjednoczonych i Kanady, Ameryki Południowej, Europy, Azji i Australii.

Wykłady wygłoszone przez Profesora Searle’a w KUL stanowiły systematyczne przedstawienie problematyki poruszanej w jego najważniejszych książkach. Profesor Searle otworzył wykłady formułując pytanie: jak możliwe jest istnienie świadomości, wolnej woli, społeczeństwa czy intencjonalności w świecie, który fizyka i chemia opisują jako zbiór cząstek elementarnych? Odpowiedź na to pytanie została udzielona poprzez omówienie trzech bloków tematycznych: części poświęconej problematyce umysłu (*mind*), języka (*language*) i społeczeństwa (*society*). Omawiając problematykę umysłu, Profesor Searle poruszył problemy filozoficzne związane m.in. z zagadnieniem świadomości (w tym relacji umysłu do świadomości) i intencjonalności. W drugiej części wykładów poświęconych problematyce języka, Profesor Searle zwrócił uwagę m.in. na rolę języka w kształtowaniu struktur społecznych. W trzeciej części wykładów została omówiona struktura rzeczywistości społecznej, w tym zagadnienie racjonalności działania społecznego. Profesor Searle bronił ogólnej tezy, że u podstaw istnienia tak skomplikowanych zjawisk, jak stany umysłowe (mentalne), język i byty społeczne są proste struktury, które

re fizyka opisuje za pomocą pojęcia pola czy pojęcia siły.

W ramach wykładów odbyło się otwarte seminarium doktoranckie zorganizowane przez Katedrę Metodologii Nauk i Katedrę Metodologii Filozofii KUL, podczas którego wystąpił Profesor Searle.

Wykładom towarzyszyła sesja naukowa, która odbyła się 25 maja 2004 r. W ramach sesji referaty dotyczące filozofii Johna R. Searle’a wygłosili Profesor Paolo Di Lucia z Uniwersytetu w Mediolanie oraz Profesor Giuseppe Lorini z Uniwersytetu w Pawii. Profesor Di Lucia, w wystąpieniu zatytułowanym *On Acting-with-References to-Rules*, zaprezentował swoje stanowisko w poruszanej przez Profesora Searle’a kwestii dotyczącej stosowania reguł w działaniu społecznym. Profesor Lorini, w prezentacji *Five Levels of Description of an Institutional Act*, proponował zastosowanie tzw. „pojęć meta-instytucjonalnych” do teorii ontologii społecznej, opracowanej przez Profesora Searle’a. Ostatnim prelegentem w sesji był Profesor Searle, który wygłosił komentarze do obu referatów.

W wykładach Profesora Searle’a uczestniczyli studenci i pracownicy naukowi różnych uczelni, m.in. Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej, Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Uniwersytetu w Palermo, Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Szczecińskiego, Uniwersytetu Śląskiego i Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Studenci biorący udział w wykładach mieli możliwość zaliczenia przedmiotu w ramach programu studiów (2 punkty ECTS).

Wykłady Profesora Searle’a stanowiły trzeci z kolei cykl „Wykładów im. Księdza Stanisława Kamińskiego”. W poprzednich latach wykłady wygłosili Profesor Barry Smith z Uniwersytetu w Buffalo (rok akademicki 2001/2002) i Profesor Richard Swinburne z Uniwersytetu w Oxfordzie (rok akademicki 2002/2003).

Tegoroczne wykłady zostały wsparte finansowo przez Ks. Bp. Zbigniewa Kiernikowskiego, Ordynariusza Diecezji Siedleckiej, której kapłanem był śp. ks. prof. Stanisław Kamiński.

Marcin Koszowy

Dwie promocje

Sławomir Jacek Żurek jest literaturoznawcą, pracuje w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Jego zainteresowania badawcze skupiają się wokół historii literatury polskiej, teologii judaistycznej, teorii kultury, ekumenizmu oraz dydaktyki. Jego najnowsza książka *Synowie księżycy. Zapisy poetyckie Aleksandra Wata i Henryka Grynberga w świetle tradycji i teologii żydowskiej* (wydana nakładem Wydawnictwa KUL) jest próbą pokazania świata topiki judaistycznej obecnego w literaturze polskiej. Autor jest także (wraz z prof. Władysławem Panasem i ks. dr. Romualdem Jakubem Wekslerem-Waszkinelem) redaktorem naukowym

serii *Głosy ocalonych*, w ramach której zostały wydane dwa tomy wspomnień ocalonych z Holocaustu: *Po obu stronach muru* autorstwa Jerzego Lando (w tłumaczeniu D. Waydenfeld, S. Waydenfeld) oraz *Byłam wtedy dzie-*

kiem Ilony Flutsztejn-Grudy (nakładem oficyny „Norbertinum”).

W czerwcu br. odbyły się dwie promocje (w Lublinie i w Warszawie) wyżej wymienionych pozycji książkowych, które łączy – jako autora i redaktora – osoba Sławomira Jacka Żurka. Promocja lubelska, zorganizowana przez oba wydawnictwa, a także Towarzystwo Polsko-Izraelskie i Centrum Kultury w Lublinie, odbyła się 8 czerwca br. w siedzibie Centrum Kultury. Promocji – prowadzonej przez dr. Jacka Wojtysiaka – towarzyszył dwugłos (dr hab. Małgorzata Łukaszuk i dr Monika Szablowska) o stylach lektury poezji Aleksandra Wata i Henryka Grynberga.

Promocja w Warszawie odbyła się 14 czerwca w siedzibie Stowarzyszenia Polska-Izrael w Cafe Ejlat przy Alejach Ujazdowskich. Wykład promocyjny wygłosił dr Sławomir Buryła (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski), a w dyskusji wokół promowanych książek udział wzięli m.in.: prof. Jan Grosfeld (UKSW), dr Piotr Matywiecki (IBL PAN), Norbert Wojciechowski (dyrektor Wydawnictwa „Norbertinum”) oraz Anna Wolińska (Biblioteka Narodowa).

Zdjęcia M. Lisica

12 maja rektorzy uczelni lubelskich oraz studenci przeszli w marszu milczenia ulicami Lublina.

Marsz zorganizowano w proteście przeciwko wydarzeniom w Łodzi, w których studenci stali się ofiarami agresji chuliganów powracających z meczu piłkarskiego. Marsz zakończył się na placu Litewskim. W związku z tym Rektor KUL ks. prof. Andrzej Szostek wydał oświadczenie następującej treści:

OŚWIADCZENIE

Spółeczność Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego jest do głębi poruszona wydarzeniami, jakie miały miejsce w Uniwersytecie Łódzkim 8 maja 2004 roku. Brutalne akty agresji, jakich dopuścili się wobec studentów chuligani wracający z meczu piłkarskiego oraz skandaliczna nieporadność sił porządkowych, budzą najwyższe oburzenie i domagają się głośnego, publicznego protestu.

W duchu solidarności i współczucia łączymy się z całym środowiskiem akademickim miasta Łodzi i prosimy Boga, by w miłosierdziu swoim przyjął tragicznie Zmarłych do grona zbawionych, by pocieszył ich Bliskich, a nam wszystkim pomógł skutecznie budować w Polsce Chrystusowe królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju.

Przedstawiamy Państwu trzy prace nagrodzone w konkursach rozpisanych daleko poza naszym krajem. Organizatorami konkursów są Koła: Australijskie i Kanadyjskie Towarzystwa Przyjaciół KUL. Jedna z prac dotyczy twórczości poetyckiej ks. Jana Twardowskiego, dwie pozostałe – stanowią odpowiedź na pytanie, kim dla Auterek jest osoba Ojca Świętego. Wszystkie prace są pewnego rodzaju świadectwami postaw życiowych ich Autorek. Te młode osoby, żyjące na przeciwległych krańcach kuli ziemskiej (jedna w Australii, dwie w Kanadzie) w wyjątkowo współbrzmiący sposób wyjaśniają, co i dlaczego wybierają w swoim życiu, co jest dla nich ważne, z jakich wartości nie zrezygnują dla doraźnych korzyści. Autorki wyrosły w społeczeństwach uważanych za konsumpcyjne i nastawione wyjątkowo komercyjnie. Tym ważniejszy wydaje się ich głos. Zapraszamy do lektury.

Co wiersze księdza Jana Twardowskiego proponują mnie, Australii i dzisiejszemu światu

Dzisiejszy świat stał się globalną wioską. Ludzie mają łatwiejszy kontakt ze sobą, niż kiedykolwiek przedtem. Informacje i pieniądze obiegają świat w zaskakującym tempie. Towary produkowane w jednej części świata są łatwo i szybko dostępne w drugiej. Podróże po świecie stały się niezwykle popularne. Wydaje się, że powstaje jedna wielka kultura. Zaczęliśmy wszyscy podobnie myśleć i dążyć w życiu do tego samego. Nasuwają się pytania: Czy w dobrym kierunku podążamy?, Czy jesteśmy szczęśliwi? Nie wydaje się, że jesteśmy. Wskazują na to problemy rodzinne, samobójstwa, częste depresje. Główna przyczyna to kryzys światopoglądowy. Po prostu świat zapomniał o Bogu.

*Nie mówią o Tobie
nie piszą
oddalają w ciemność
przechodzą mimo
chcą zasłonić jednym palcem
jakbyś już poszedł na prowincję
zakładają okulary przeciwniebieskie
obcinają oczy świętym
niezadowoleni
jakby wiara stała na jednej krzywej no-
dze
jakbyś miał usta z filmu niemego*

*Kłękam w świeżych ranach mszy
[Nie mówią o Tobie...]*

Ten wiersz, chociaż powstał dawno, jest wciąż aktualny. Napisał go ksiądz Jan Twardowski, urodzony w Warszawie, w 1915 roku. Ten polski kapłan, świadomy kryzysu wiary w świecie, proponuje współczesnemu człowiekowi rozwiązanie jego życiowych problemów. Jest nim powrót do Boga.

On wierzy w Boga. W swojej poezji wyznaje to wielokrotnie. Cieszy

się swoją wiarą. Dziękuje za nią Bogu. Pokazuje, że ona jest sensem jego życia. W jednym z wierszy zwraca się do niewierzącego:

Nie przyszedłem pana nawracać (...)

*po prostu usiądę przy panu
i zwierzę swój sekret
że ja, ksiądz
wierzę Panu Bogu jak dziecko
[Właśnie]*

Przemianę świata na lepszy poeta zaczyna od samego siebie. Przyznaje się do własnych słabości i skłonności do grzechu. Nie uważa się za większego od innych, lecz często się uniża: „nad Biblią boli mnie głowa (...) i serce mam byle jakie” [Święty Franciszku z Asyżu...]. Píše, że gdy powinien koncentrować się nad odmawianą litaniją, rozprasza się śpiewem słowika [Spowiedź]. W jednym wierszu wyznaje, że wie jak czuje się wielki grzesznik po spowiedzi, bo sam nim jest. Czytamy:

*Ale wielcy grzesznicy na błysk
mały przyklekną
i wypłaczą się jednym tchem –*

*potem noc mają cichą i jak dobry łotr
świętą –
byłem z nimi, kłękałem, wiem
[Tylko mali grzesznicy spowiadają się
długo...]*

Czy we współczesnym świecie mówi się o grzechu? Czy społeczeństwo w ogóle wie o istnieniu czegoś takiego? Pamiętam, jak chodziłam do szkoły podstawowej, wmawiano mi (i innym dzieciom), że jestem najlepsza, wspinała. Zachwycali się mną, ale nie było mowy o mojej nicości wobec Boga, o

potrzebie pracy nad sobą i o tym, że do świętości jeszcze daleko. Mówili, że życie polega na osiągnięciu szczęścia doczesnego. O grzechu, czy moich wadach nie było mowy. Ksiądz Twardowski nie boi się o tym pisać i zzywać wszystkich do odwrócenia się od grzechu. Wiele wierszy poświęca sprawie rachunku sumienia, żalu za grzechy, spowiedzi i poprawy postępowania. Przypomina, że do osiągnięcia świętości powołani są wszyscy. To powołanie pochodzi od samego Boga. Przecież Jezus powiedział: „Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski” (Mt 5, 48). Poeta nie ukrywa swojego dążenia do świętości. Zachęca do niej innych, nawet tych najmniejszych:

*W miasteczku, w którym ludzie wymie-
niają uśmiechy -
gdzie nie ma nic niezwykłego (...)*

*Mówiąc „Aniele Stróżu” - rozmyślasz
co rano, (...)
(...) pomódl się ze mną -
o tę świętość -
najprostszą, jak wróbel powszednią
[W miasteczku, w którym ludzie wymie-
niają uśmiechy...]*

Ksiądz Twardowski często przypomina, że nie wystarczą praktyki religijne. Trzeba całemu oddać się Chrystusowi. Wtedy dopiero osiągnie się szczęście. „Nie cierpienie dla cierpienia (...), nie piątek dla piątku” [Z Tobą] lecz zrobić to dla Chrystusa, z miłości do Niego.

Świętość to ukrzyżowanie własnego ‘ja’. Trzeba umierać w sobie. „Bo się idzie do Niego, odchodząc od siebie” [Pamiętka z tej ziemi]. Ksiądz zwraca się do Boga słowami: „być nie zauważonym by spotkać się z Tobą” [Być nie zauważonym]. Píše także “Modłę się

Panie, żebym nie zaślaniał. Był byle jaki, ale przezroczysty (...), aby już Ciebie tylko było widać" [Przezroczystość].

Często przypomina, zapomnianą prawdę, że szczęście doczesne jest złudzeniem: „szczęście nieposłuszne, to jest, to go nie ma” [Pamiętka z tej ziemi]. „Wszystko stworzył Bóg razem” [Osioł] – „nadszanie i rozpacz, radość i ból, niewiarę i wiarę” [Razem]. Radości nie osiąga się bez cierpienia. Nawet w miłości „wciąż to samo – radość i cierpienie” [Pamiętka z tej ziemi]. Dzwiganie krzyża towarzyszy nam przez całe życie.

Ksiądz Twardowski także dzwiga krzyż. Piszę o tym często. Jednak nie narzeka, tylko za wszystkie swoje krzyże dziękuje Bogu. Piszę, że inaczej nie doceniłby swojego szczęścia, że bez rozpaczyny wpadłby „w cielęcy zachwyt” i byłby „niedorosły przed śmiercią” [Oda do rozpaczyny]. Cierpienie jest nam potrzebne do rozwoju. Piszę, że dziękuje Bogu „za tyle bólu, żeby sprawdzić się” [Dziękuję]. Przypomina również, że i my powinniśmy pokochać ból, bo sam Chrystus, nasz Bóg, umarł za nas na krzyżu z miłości. O tym właśnie piszę w wierszu „Z Tobą”: „Bać się i zostać, skoro Ciebie bolało”.

Czy dzisiaj mówi się o śmierci? Nie spotkałam się, żeby środki społecznego przekazu mówiły o tym. Słyszę często o rozrywkach, ale nie o końcu ziemskiego życia, o tym, że to może być tuż, tuż. Nikt nas nie ostrzega, że dziś lub jutro widzimy swoich bliskich po raz ostatni. Nie jest to tylko moja uwaga. Philippe Ariès, zasłużony tanatolog, zauważa: „Tym, co jest naprawdę chorobliwe nie jest mówienie o śmierci, ale milczenie na jej temat, jak to się dzieje dzisiaj. Nikt nie jest bardziej znerwicowany jak ten, kto za nerwicowość uważa podejmowanie problemu własnego końca”. Dodaje także: „Zapominanie o śmierci i o zmarłych oznacza bardzo złą przysługę oddawaną życiu i żyjącym” [Vittorio Messori, Wyzwanie wobec śmierci].

Ksiądz Twardowski sprawy śmierci nie unika. Porusza ją często. Piszę, że jeśli ktoś nie wierzy w przemijanie, niech spojrzę w lustro. Wtedy zobaczy na własne oczy przemijający czas [Po obu stronach]. Ksiądz przypomina, że do własnej śmierci trzeba się przygotować. Jednak nie tylko do własnej. Nasi bliscy mogą odejść niespodziewanie. Wtedy będzie nas bolało, że nie zdążyliśmy im okazać całej naszej miłości. Jeśli umrze ktoś, kogo nie darzymy sympatią, będzie bolało, że nie zdążyliśmy go pokochać. Dlatego w jednym wierszu czytamy: „Śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą. (...) Nie bądź pewny, że czas masz, bo pewność niepewna. (...) Kochamy wciąż za mało i stale za późno” [Śpieszmy się].

Jak dziwnie w dzisiejszych czasach brzmi myśl oddania własnego życia za innego człowieka. Nie spotyka się tego często. Jest to tak rzadkie, że tym którzy ryzykują swoje życie, wręcza się medale. Społeczeństwo bardzo zagonione, myśli o własnych sprawach. A tu pokorny ksiądz, poeta, znowu podsuwa tę zapomnianą myśl chrześcijańską, że oddanie życia z miłości za kogoś, jest godne naśladowania. Piszę w wierszu „Zdjęcie z krzyża”:

*Ale są takie krzyże ogromne,
gdy kochając – za innych się kona –*

*To z nich spada się, jak grona wyborne
–
w Matki Bożej otwarte ramiona
[Zdjęcie z krzyża]*

Tu nasuwają mi się słowa Pana Jezusa: „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (Jan 15, 13). Przypomina mi się też bohaterski czyn św. Maksymiliana Marii Kolbego, który powyższe słowa zmienił w rzeczywistość. Ksiądz Kolbe zmarł w wigilię święta Wniebowzięcia Matki Bożej. Na pewno po śmierci „spadł” jak „grono” dojrzałe prosto w otwarte ramiona Niepokalanej.

Czyn św. Maksymiliana Marii Kolbego wstrząsnął światem. Świat potrzebował tego wstrząsu i nadal potrzebuje dowodów, że bezgraniczna miłość jest możliwa. Właśnie wiersze księdza Twardowskiego wołają o taką miłość. Chciałabym, aby świat go wysłuchał.

W ostatnich czasach często mówię o kryzysie powołań kapłańskich i zakonnych w krajach rozwiniętych. Rzeczywiście kandydatów i kandydatek jest coraz mniej. Człowiek współczesny nie jest zainteresowany poświęceniem swojego życia Bogu. Nie rozumiem nawet, co to znaczy.

Kiedyś widziałam w australijskiej telewizji, w programie „60 Minutes”, wywiad z kilkoma siostrami zakonnymi. Prowadzący program, Peter Overton, pytał, co je skłoniło do życia w zakonie. Widać było, że nie mieściło mu się w głowie, że można osiągnąć szczęście, żyjąc w celibacie. Siostry zaskakiwały go swoimi pozytywnymi odpowiedziami i radością. Reporter przyjmował te odpowiedzi z niedowierzaniem.

W wierszach Jana Twardowskiego nie ma takiego niedowierzania. Ksiądz wie, że życie kapłańskie i zakonne jest piękne i wartościowe w oczach Boga. Zwracając się do kobiety, wstępującej do zakonu pisze: „Będzie ci, dziecko, dobrze”. Jednak dodaje, że jest to „droga długa, kłująca, ciernista, nielata” [List].

Ksiądz Twardowski wiele wierszy napisał o swoim własnym powołaniu

do kapłaństwa. Przypomina, że jakąkolwiek drogę się wybierze – czy to zakonną, czy świecką, będzie to droga nie łatwa, lecz wypełniona trudnościami. Mój ulubiony wiersz księdza Twardowskiego opisuje tę drogę tak pięknie, że cytuję go w całości, bo nie potrafię użyć lepszych słów.

*Zaufałem drodze
wąskiej
takiej na łeb na szyję
z dziurami po kolana
takiej nie w porę jak w listopadzie
spóźnione buraki
i wyszedłem na łąkę stała święta
Agnieszka
– nareszcie – powiedziała
– martwiłam się już
że poszedłeś inaczej
prościej
po asfalcie
autostradą do nieba – z nagrodą od ministra
i że cię diabli wzięli
[Zaufałem drodze]*

W tym wierszu autor podkreśla dość mocno, że droga bez cierpienia, wynagrodzona awansami w pracy, nie jest drogą do nieba. Oczywiście awans w pracy nie jest zły sam w sobie. Jest zły, kiedy stawia się go przed Bogiem. Gdy czytam słowa księdza Twardowskiego: „z nagrodą od ministra”, przychodzą mi na myśl błogosławieni małżonkowie Maria i Alojzy Beltrame Quatroccchi. Błogosławionemu Alojzemu w wyborach 1948 roku zaproponowano kandydowanie do senatu z rzymskiego okręgu wyborczego. Zwycięstwo byłoby pewne. Alojzy stanowczo odmówił. Nigdy nie chciał robić kariery za wszelką cenę. Wiedział, że kariera polityczna zmusiłaby go do rezygnacji z życia rodzinnego. Z tego nie chciał zrezygnować. [Ludmiła Grygiel, Świętość dwójga: Pierwsza błogosławiona para małżeńska]

Chociaż poezja księdza Twardowskiego porusza sprawy poważne, jest pełna humoru. To humor pełen Boga, który sam w sobie jest propozycją nowego spojrzenia na świat i nowej drogi życia. Chodzi tu o to, aby umieć zatrzymać się nad każdą drobnostką, uśmiechnąć i pomodlić się z dziękczynieniem lub z żalem za grzechy. Czytamy na przykład:

*Krowa co daje się doić tyle razy dla mnie [Owce między wilki]
Który stworzyłeś (...)
barana znającego tylko drugą literę łacińskiego alfabetu [Który]
Gdybyśmy sami sobie Ciebie wymyślili (...)
urodziłbyś się nie w Betlejem ale w Mądralinie [Gdybyśmy sami wymyślili]*

► Co wiersze księdza Jana Twardowskiego ...

Wiersze księdza Jana Twardowskiego zawierają wiele cennych wskazówek jak żyć, jak traktować przyrodę, bliźniego, czy jak przyjmować ból. Każda taka wskazówka jest cenna dla mnie. Gdy czytam te wiersze, przychodzi mi na myśl święci i owoce ich życia. Zastanawiam się nad sobą i swoim stosunkiem do Boga i bliźniego.

Wierzę, że nie tylko ja mogę skorzystać z tych wierszy. Mam wielu przyjaciół, którzy nie umieją znaleźć sobie miejsca w świecie. Może gdyby przeczytali choć kilka wierszy księdza i przyjęli „ryzyko wiary”, nauczyliby się zauważać uroki życia. Dziękowałiby Bogu za każdy dzień i miłowali wszystkich, których spotykają na swojej drodze.

Dziś, w dobie globalizmu, gdy istnieje możliwość przesyłania informacji z niezwykłą szybkością dokądkolwiek się zechce, świat może poznać i docenić wiersze księdza Twardowskiego. Myślę, że pomogą mu one wrócić do Boga.

Irena Maria Zdziarski

Kim jest dla mnie Jan Paweł II?

Kościół rzymskokatolicki wybiera swego przywódcę, przedstawiciela wszystkich ludzi, który ma ich prowadzić i wspierać w rozwoju duchowym, czy to pośrednio, czy bezpośrednio. Papież Jan Paweł II jest wspierałym wzorem do naśladowania i filarem wiary dla milionów ludzi. Poprzez Swoje niezliczone akty wielkoduszności, mocy i przebaczenia, pokazuje nam drogę do Chrystusa. Papież Jan Paweł II stara się dotrzeć do wszystkich ludzi, którzy tworzą Kościół. Odgrywa to ogromną rolę w sposobie odbierania Go przez ludzi i darzeniu szacunkiem. Kiedy podchodzi się do Ojca Świętego, nie można nie spojrzeć w Jego oczy i nie poczuć ogromnej, wzruszającej radości. Ten człowiek wielkiej odwagi przeszedł w Swoim życiu liczne tragedie i żył dalej, dziękując Bogu za wszystkie błogosławieństwa. Przy Nim czuję, że moja modlitwa, wiara i podziw wykraczają ponad to, co przeciętne.

Papież jest Namiestnikiem Jezusa Chrystusa, Sługą Sług Bożych – ten tytuł odnosi się do bliskiego związku, jaki jest między Nim a Bogiem. Jako 265 następca na Stolicy Piotrowej wprowadził On wiele zmian w sposobie, w jaki Papież odnosi się do wiernych. Zadał o to, by Biskup Rzymu nie był już cichą i odległą postacią. W odróżnieniu od swoich poprzedników, zaczął opuszczać Watykan. Żaden inny Papież nie podróżował do wszystkich zakątków świata, aby spotkać się ze wszystkimi dziećmi Bożymi. Nowy Papież-Polak jest niezwykle widocznym i prawdziwie globalnym pasterzem, który wszystkich jednoczy. Wybór Karola Wojtyły na kolejnego Papieża doprowadził do spełnienia marzeń Polaków. Dzięki Niemu i Jego dobremu czynom każdy mógł dążyć do tego, by stać się lepszym i znaleźć natchnienie, które doprowadziło by do lepszego życia. Ten niepochochający z Włoch Papież podbił serca ludzi na całym świecie. Pozostaje ostoją naszej wiary, kimś, na kogo możemy zawsze liczyć. Papież inspiruje nas, żeby czynić dobro i być, podobnie jak On, współczującym dla innych. W momen-

cie ogłoszenia wyboru nowego Papieża nie było Polaków, którzy nie roniliby łez wzruszenia i dumy, Polaków, którzy bardziej niż ktokolwiek inny mogli nazywać go swoim Papieżem.

Jan Paweł II to wyjątkowy człowiek, który na niezliczone sposoby uczy nas poprzez przykłady. Nigdy nie brak mu właściwych słów, a Jego znajomość ponad 20 języków jest zaletą dla całego świata. Dzięki swojej rozległej wiedzy potrafi dotrzeć do ludzi ze wszystkich środowisk. W swojej pierwszej homilii papieskiej na Placu Św. Piotra, mówiąc „Nie lękajcie się” przekazał cenne przesłanie, ciągle aktualne. Poprzez swoje ciężkie zmagania i doświadczenia życiowe pokazał nam ogromną wytrzymałość i wiarę. Poprzez swoje czyny namawia mnie do pokonywania trudności życia codziennego. Kto inny, jeśli nie On, stawał twarzą w twarz z niebezpieczeństwami, nigdy się przy tym nie poddając? To obrazuje świętość życia i dążenie, żeby przeżyć je w pełni. To również pokazuje, że pomimo komplikacji i porażek życiowych należy zachować optymizm i być pełnym nadziei na lepsze i jaśniejsze jutro.

Papież kieruje swoje myśli, modlitwę i uczucia do całego świata i to dzięki Jego czynom świat Mu zaufał. Modli się o radość, nadzieję, o ludzi tego świata pogrążonych w żalu i bólu. Potrafi również odnieść się do tematów niewygodnych dla Jego poprzedników, takich jak np. komunizm. Nie obawia się nauczać i występować w imieniu tych, których głosy są mało słyszalne, czemu dał wyraz np. w przemówieniu, w którym apelował o współczucie i solidarność z biednymi i uciskanymi. Dla Niego jest to tak samo ważne, jak możliwość swobodnego wyznawania wiary. Ludzie wierzą w misję, którą Papież realizuje. Zaczynamy uświadamiać sobie, jaki cel ludzkość musi osiągnąć tutaj na ziemi przed wstąpieniem do Królestwa Niebieskiego. Pomimo przemijającego czasu Papież zapewnia nas o obecności Boga wśród nas i o Jego wiecznej miłości. Jest On potwierdzeniem tego, że nawet w ciężkich chwilach poprzez mo-

dlitwę i naszą miłość do Boga jesteśmy w stanie przezwyciężyć wszelkie przeciwności losu.

Jedną z najtrudniejszych rzeczy jest umieć przebaczać i nie mieć za złe tym, którzy popełnili błąd. Ludzie zazwyczaj nieprędko przebaczą lub choćby zastanawiają się nad konsekwencjami takiego czynu. Papież wprowadza w czyn słowa Jezusa i pokazuje nam, że każdy z nas może otworzyć swoje serce i obdarzyć miłością wszystkich ludzi dookoła, także tych, którzy nas zawiedli. Wybaczają swoim nieprzyjaciółom, nawet tym, którzy zagrozili Jego życiu. Po próbie zamachu na Jego życie, Papież udał się do więzienia, do celi zamachowca Mehmeda Ali Agcy i przebaczył mu. Cztery miesiące po zamachu powrócił do pełnienia swoich obowiązków i do uczestniczenia w generalnych audiencjach dla wiernych. Przewodził im w modlitwie i mówił o wartości duchowej cierpienia, bezpośrednio związanego z zamachem na Jego życie. Taki czyn pokazuje miłość do wszystkich ludzi i znaczenie pokonania naszego żalu oraz gniewu, po to by móc wybaczyć innym. Chciałabym stosować się do tej ważnej nauki, postępując zgodnie z słowami Modlitwy Pańskiej „odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom”. Papież dostarczył mi prawdziwego dowodu, który wywarł wpływ na moje życie i na to, w jaki sposób postrzegam przebaczenie.

Papież jest Świadkiem Chrystusa i Głosicielem Dobrej Nowiny. Jest człowiekiem radości i człowiekiem nadziei. Głosi wartość życia, wartość stworzenia i wiarę w przyszłe życie i pokolenia. Papież Jan Paweł II czuje bliską i serdeczną więź z młodzieżą. Dlatego też zwywa młodych do udziału w zgromadzeniach po to, żebyśmy mogli odkrywać błogosławieństwo Chrystusa i obcować z innymi, którzy podzielają to samo głębokie uczucie do Boga. Od początku Światowych Dni Młodzieży Papież podkreślał znaczenie młodzieży dla przyszłości wiary rzymskokatolickiej. Ukazuje młodym pokoleniom wartość i znaczenie życia duchowego dla

dzisiejszego świata. Każdy Światowy Dzień Młodzieży ma inne przesłanie i naukę, takie nad którymi młodzi ludzie mogą się zastanowić po to, by pogłębić swoją wiarę i lepiej poznać naszego wspólnego Ojca w Niebie. Ten Papież pokonał przepaść pokoleniową i potrafi porozumiewać się z młodymi tak, jakby był jednym z nich. Słuchając Jego przesłania, czuje się jak słowa przenikają serce i pozostawiają trwałe ślady miłości, który będzie się pielęgnować przez resztę życia. Jego obecność napawa dzieci i młodzież wiarą tak głęboką, że nie można jej zaprzeczyć.

Jednoczenie ludzi i naszej religii jest jedną ze spraw dla Ojca Świętego najważniejszych. Godząc różnice wyznaniowe, Ojciec Święty ma nadzieję wpłynąć na sposób, w jaki świat postrzega inne religie. Kościół rzymskokatolicki przedstawia się jako uniwersalny, tolerancyjny wobec innych wyznań. Papież Jan Paweł II jest żyjącym przykładem na to, jak faktycznie można to osiągnąć. Był on pierwszym Papieżem, który kiedykolwiek przekroczył próg synagogi. Odbywał również niezliczone podróże do krajów, gdzie chrześcijaństwo jest w mniejszości i zapewniał, że wiara w Boga jest tak samo istotna bez względu na to, jak jest on nazywany. Papież dokonał także znaczącej zmiany w sposobie, w jaki Watykan i ziemi postrzegają religie, które zerwały z rzymskokatolickimi korzeniami. Jednoczenie ludzi i umacnianie wrażliwości wobec innych stwarza lepsze perspektywy przyszłości dla ludzkości. Jest to odzwierciedleniem faktu, że chociaż się różnimy, tak naprawdę jesteśmy tacy sami i każdy powinien być godnie traktowany.

W czasach zła, strachu, terroru i przemocy Ojciec Święty nie waha się prowadzić ludu Bożego. Budzi w nas świadomość niebezpieczeństw. Świadomość, która nie ma rodzić pesymizmu, ale zachęcać do walki o zwycięstwo dobra i pokoju na świecie. Mówi o zbawieniu naszych dusz jako o wyzwoleniu od zła. Otwiera nam oczy na akty zła i zniszczenia, prowadząc nas do piękna w życiu i jego doskonałości, które umożliwią nam czerpanie z dobra i życzliwości tego świata i uczynienie tego naszym codziennym mottem. Przecistawiając się złu prowadzi nas ku modlitwie i przebaczeniu. Podkreśla On wagę odmawiania różańca i obietnic, jakie mają wskutek tego się spełnić. Należy jedynie zwrócić się do Boga i w pełni Mu zaufać, aby zobaczyć wielkie rzeczy. Miłość do innych ludzi wydaje się stanowić podstawowe przesłanie w walce ze złem.

Papież może wydawać się człowiekiem starym i wyczerpanym, ale w głębi serca jest silny i młody duchem. Jest ciągle z nami. Pokazuje nam swoją wolę kontynuowania misji i swoje po-

święcenie w przewodzeniu Kościołowi. Pomimo wieku i pogarszającego się zdrowia, Papież nie zrzeka się swych obowiązków wobec Boga i ludzi. Ojciec Święty wie, że tylko Bóg może zwolnić Go od obowiązków. Pomimo wielu spekulacji, Papież pozostaje wysłannikiem Chrystusa, który nie zostawi nas, dopóki nie nadejdzie Jego czas zjednoczenia się z Bogiem w Niebie. Pozostanie z ludźmi, którzy przez wiele lat przybywali do Niego by złożyć Mu wyrazy szacunku. Modlitwy milionów odzwierciedlają nadzieję na to, że pozostanie On Głową Kościoła jeszcze przez wiele lat.

Moja miłość do Papieża jest bezgraniczna. Podążając za Jego przykładem i nauką nie obawiam się Go naśladować. Nie lękam się, bo wiem, że wszystko co robi jest dobre i godne naśladowania. Czuję w głębi serca, że nie muszę się wahać. Tak jak Bóg, On towarzyszy mi w moich codziennych działaniach i czynach. Od Papieża można nauczyć się, jak czynić dobro na wiele sposobów, a jeśli ma się chęci i otwarte serce można również odmienić swoje życie. Z dumą mówię o Papieżu, a moja radość i podziw nie mają końca. Bycie obok Niego jest wielkim przywilejem i szansą. Ci, którzy przeżyli to doświadczenie, zostali dotknięci w sposób, którego nie da się wyrazić słowami. Pragnienie bycia obok Papieża istniało we mnie od kiedy pamiętam. To duchowy głód, który zapiera człowiekowi dech w piersiach i powoduje, że nieustannie pragnie się więcej. Papież pokazał nam na nowo, co to znaczy żyć w miłości dla Ewangelii i zgodnie ze Słowem Bożym.

Od lat modliłam się o okazję zobaczenia Papieża, to była zasadnicza część mojego duchowego dojrzewania. Wydawało się to marzeniem, które nigdy się nie spełni. Za każdym razem, kiedy byłam bliska wyjazdu do Włoch lub wzięcia udziału w Światowym Dniu Młodzieży, coś stawało mi na drodze. Tłumaczyłam to sobie tym, że nie nadszedł jeszcze dla mnie czas spotkania lub choćby zobaczenia osoby, która stanowiła filar mojej duchowości. Godząc się z faktem, że Papież będzie odgrywał zasadniczą rolę w moim życiu, choć nie bezpośrednio, zostałam i tak obdarzona wieloma łaskami. Zrozumiałam i uszanowałam to, że Papież będzie pośrednio pomagał mi poznać Jezusa i Jego miłość do ludzi. Podążając za przesłaniami Jana Pawła II i naukami Chrystusa tak wyraźnie ilustrowanymi działaniami Papieża, zostałam obdarzona wieloma łaskami i owocami Jego niekończącej się, przepełnionej miłością pracy. Kiedy nadarzyła się okazja, pojechałam do Watykanu i stanęłam wśród tysięcy ludzi w środowy poranek, oczekując na generalną audiencję papieską. Choć z dala od ołtarza, moje marzenia

się spełniły; stojącej tam, na placu Św. Piotra, Bóg pozwolił spełnić moje marzenia.

Papież nauczył mnie, że niezbadane są wyroki Boskie, i że ważne jest aby nie poddawać się gdy dzieje się źle. Światowy Dzień Młodzieży 2002 w Toronto jeszcze raz doprowadził do realizacji moich marzeń. W końcu wzięłam udział w spotkaniu milionów młodych ludzi, którzy podziwiali i kochali Papieża za całą Jego ciężką pracę i poświęcenie dla ludzkości. Wybrano mnie jako reprezentantkę Diecezji Ottawskiej, członka Międzynarodowej Grupy Liturgicznej. Międzynarodowa Grupa Liturgiczna miała także brać czynny udział w uroczystościach z Papieżem, na scenie i niedaleko ołtarza. Podczas wizyty papieskiej miałam przejść wewnętrzną przemianę, która niewątpliwie wpłynęła na resztę mojego życia. Im bardziej zbliżał się czas rozpoczęcia uroczystości, niecierpliwe wyczekiwanie coraz bardziej mnie zżerało – Papież, Głowa Kościoła, miał być blisko mnie. Czwartkowa msza przyniosła każdemu łyzy radości – kiedy nieśliśmy flagi, Papież pobłogosławił nas wszystkich i każdego z osobna. To było więcej, niż mogłam się spodziewać lub o co mogłam prosić Boga. Ale to nie wszystko, co miało się zdarzyć, Bóg chciał, abym doświadczyła czegoś więcej. Następnego dnia wzięliśmy udział w Drodze Krzyżowej, wszyscy podekscytowani okazją bycia tak blisko Papieża. Sobotnie czuwanie było naprawdę budujące, ale ja z niecierpliwością i niedowierzaniem oczekiwałam momentu, kiedy przekaże sobie znak pokoju z Papieżem. Wyobrażałam sobie, jak Papież wyciąga rękę i przekazujemy sobie znak pokoju. Każdego wieczora długo odmawiałam różaniec w nadziei, że będę mogła przeżyć coś tak radosnego, coś co na długo pozostanie w mojej w pamięci. Modliłam się o siłę, abym mogła powstrzymać łyzy. Kiedy w końcu nadszedł ten moment i miałam podejść do Ojca Świętego, moje kolana ugięły się i ledwo mogłam utrzymać się na nogach. Ręce mi się trzęsły i wszystkie plany, jakie mogłam mieć dotyczące tego, co powiem Ojcu Świętemu poszły w zapomnienie, kiedy nadszedł właściwy moment. Kiedy przekazaliśmy sobie znak pokoju i moja ręka zacisnęła się na Jego dłoni, poprosiłam o modlitwę w intencji mojej rodziny i przyjaciół. Klęcząc, patrzyłam w górę na twarz Papieża i zobaczyłam w Jego oczach tak wielką miłość i dobroć, że aż zadrżało mi serce. W tym momencie jedyną rzeczą oddzielającą mnie i Papieża był różaniec owinięty wokół mojej ręki, a także dłoni Jego Świątobliwości. To było niewiarygodne móc doświadczyć takiej łaski. Dziś Papież znaczy dla mnie więcej, niż kiedykolwiek przedtem. Moje

► Kim jest dla mnie Jan Paweł II?

modlitwy zostały wysłuchane i spotkanie z głową Kościoła było dla mnie głębokim przeżyciem duchowym.

Papież jest uczonym i nauczycielem, który stawia sobie za cel, żeby pokazać nam, że cierpliwością, miłością i modlitwą ludzie mogą pomagać sobie nawzajem i być żyjącymi przykładami „Słowa Bożego”. Jest przywódcą szanowanym nie tylko przez tych, którzy wierzą w Jezusa, ale również przez wszystkich na świecie. Zamiast wojen i strachu tworzy „duchowe armie”, które są zakorzenione w duchowych wartościach i cnotach. Papież zachęca i motywuje mnie do bycia lepszą osobą. Nauczył

mnie nie zapominać o wierze i o tym, jak ważny jest Bóg w naszym codziennym życiu. Jest i pozostanie inspiracją dla mojej wiary.

Podsumowując, przesłanie Papieża jest obecne głęboko w moim sercu i moich przekonaniach. Mojego wielkiego szacunku dla Papieża i Jego osiągnięć nie da się opisać słowami, jako, że nic, co zostałoby powiedziane nigdy nie oddałoby pełnego obrazu tego człowieka. Jego przesłanie i nauki wpłynęły na mnie w tak wielki sposób, że w moich oczach pojawiają się łzy radości za każdym razem, kiedy Go widzę. Jestem wdzięczna Ojcu Świętemu za Jego cięż-

ką pracę i poświęcenie oraz Jego nieprzemijającą miłość do wszystkich ludzi. Odpowiadam Mu niegasnącym oddaniem na Jego wołanie i skupiam się na różańcu, który, mam nadzieję, ożywi wiarę innych, tak jak ożywił moją. Papież doprowadził mnie do modlitwy i odkrycia na nowo głębokiego mistycyzmu zawartego w każdej modlitwie, nieważne jak prostej. Pozwolił mi dojrzeć duchowo i wzmocnić więzi z rodziną, przyjaciółmi i innymi na mojej ścieżce życiowej. Zawsze pozostanę dłużniczką Ojca Świętego za wszystko, czego mnie nauczył.

Matylda Jach

– Studentka Carleton University Ottawa Ontario
[tłum. Tomasz Kostecki]

Ojciec Święty Jan Paweł II – autorytet moralny naszych czasów

Żyjemy w świecie wielkiego niepokoju i napięcia. Są to czasy rozporozdzielającego się materializmu i konsumpcyjnego stosunku do życia. Trudno nadać sens temu życiu tak, aby było ono godne człowieka, jeśli ma być warte przeżycia. Młodzi spieszą się w świat dorosłych, aby zrobić karierę i osiągnąć sukces. W tej gonitwie rozpoznanie dobra i zła staje się dla niektórych trudne. Zanikają podstawowe wartości moralne. Każdego dnia człowiek doświadcza własnej słabości, szczególnie na polu duchowym i moralnym. Trudno jest w naszym świecie odnaleźć samego siebie. Media przedstawiają nam postacie pięknych piosenek i wysportowanych, bogatych aktorów jako autorytety i wzory do naśladowania. Ale ich styl życia jest niestabilny i niegodny uwagi – często nie mają rodzin, zażywają narkotyki i szukają rozrywek w krótkich romansach.

Kiedyś mnie ktoś zapytał, z jakiej postaci chciałabym czerpać inspirację i przykład w swoim życiu. Zamilkłam i zaczęłam szukać osoby, na której mogłabym wzorować się w trudnych chwilach życiowych, czyje przeżycia mogłyby być dla mnie przykładem. Nie musiałam szukać daleko, postać tej osoby była już mi bliska, znam ją od urodzenia, łączy nas ta sama historia, kultura i religia. To Ojciec Święty Jan Paweł II, Papież-Polak, Karol Wojtyła.

W swojej roli pasterza Kościoła Katolickiego, jako następcy św. Piotra, prowadzi nas do Jezusa Chrystusa. Aby zrozumieć Jego podejście do Kościoła, głębokie osobiste włączenie się w misterium Chrystusa i zawierzenie swo-

jego posłannictwa Matce Bożej, trzeba poznać i zrozumieć miejsce i środowisko, w którym kształtował się jako człowiek i kapłan.

Karol Wojtyła urodził się 18 maja 1920 r. w Wadowicach. Otoczony miłością i troską rodziców uczył się dobrze, nie sprawiał kłopotów, grał w piłkę z kolegami, poznawał piękno gór na wspólnych wycieczkach, a w domu historię i literaturę swojej ojczyzny. Miłość do literatury i sztuki rozkwitła bardzo wcześnie, interesował go dramat życia. Po śmierci matki w 1929 r., a trzy lata później – brata, został sam z ojcem. Obraz modlącego się ojca, codzienne uczęszczanie na mszę świętą i uczestnictwo w procesjach Męki Pańskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej głęboko wryły się w świadomość i serce młodego Karola. Po ukończeniu gimnazjum zapisał się na wydział filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zarówno on sam, jaki i jego przyjaciele wiedzieli, że chciał zostać aktorem.

Wybuch wojny w 1939 roku wyznaczył nowy etap w jego życiu. Niemcy pragnęli zniszczyć niepodległą Polskę, jej kulturę, język i ludność. Karol Wojtyła był świadkiem cierpień, przesładowań i okrucieństw, które zadawał człowiek człowiekowi. Sam musiał podjąć ciężką pracę w kamieniołomach i fabryce Solvay, aby uniknąć wywózki na roboty przymusowe. Kolejnym ciosem była śmierć ukochanego ojca, po ciężkiej chorobie. Karol w wieku lat 20 został sam na świecie, ale na szczęście miał przyjaciół. Gdy cudownie ocalał z wypadku samochodowego, uwierzył, że Bóg go zachował, aby mógł zrobić

coś ważnego w życiu. W tym też czasie zacieśniła się więź Karola Wojtyły z Arcybiskupem Sapiehą, który zauważył jego częstą obecność w kościele. Tak rozpoczęły się długie rozmowy o Panu Bogu, o modlitwie, nauce i życiu zawodowym. W końcu Sapieha powiedział wahającemu się młodzieńcowi: „Wojtyła! Czas skończyć z teatrem”. Karol odczytał w jego słowach Boży głos, powołujący go do kapłaństwa. Swoją pierwszą mszę odprawił w 1946 r. w krypcie Królewskiej Katedry Wawelskiej, w obecności przyjaciół. Patrząc z perspektywy czasu, było to symboliczne wydarzenie, które podkreśla, że naród polski, poprzez wieki, cechuje się unikalnym powiązaniem kultury, religii i tradycji narodowych w życiu codziennym. Odbiło się to na osobowości młodego Karola Wojtyły, który miał się stać największym Polakiem w historii. Wkrótce potem został wysłany na studia teologiczne do Rzymu gdzie obronił pracę doktorską.

Po zakończeniu wojny i powrocie z Rzymu rozpoczął pracę w parafii Świętego Floriana w Krakowie. Wtedy jako młody ksiądz doktor, organizował przy modlitwie zgromadzenia młodzieży – pokolenia wzrastającego w nowych realiach systemu komunistycznego, który wprowadził w ich życie cenzurę, represje i kontrolę rozwoju kulturalnego i duchowego. Karol Wojtyła uczestniczył w wyjazdach i spływach kajakowych ze swoimi studentami. To właśnie tutaj, na łonie natury, na tle polskich Tatr zarażał młodych miłością do Jezusa. Dyskutował z nimi na trudne tematy wiary i proble-

my młodzieży. Uczył młodych o nadziei, miłości, wolności sumienia i poszanowaniu praw człowieka. Pokazał, że to wszystko czego młodzi szukają w życiu – odpowiedzi na pytania życiowe – można znaleźć tylko w nauce Kościoła. Jego kajak codziennie był odwracany i zamieniany na ołtarz, na którym wspólnie przeżywali cud Eucharystii. Szczerłość i otwarta postawa zjednały mu miłość wielu młodych ludzi, którzy nazywali go „Wujkiem”. Wyprawy księdza Wojtyły były niebezpieczne, bo wszelkie zgromadzenia władza uważała za podejrzaną. Partia rządząca wiedziała, że przyszłość komunizmu leży w indoktrynacji młodych umysłów i zgaszeniu ducha polskiego w młodych sercach. Ale ksiądz Wojtyła uczył, że to właśnie wolność wewnętrzna i duchowa pomoże ludziom przetrwać czas zniewolenia zewnętrznego. W sprzyjającym momencie doprowadzi też do uzyskania niepodległości i wolności całego narodu polskiego. Odnosiło i stale odnosi się to nie tylko do ucisku politycznego, ale także do innych problemów młodzieży współczesnej, takich jak: alkoholizm, narkomania, fałszywe religie, demoralizacja i materializm.

W swojej nowej – papieskiej – roli dalej przygarnia do siebie młodzież. Jak to się dzieje, że ten pochylony wiekiem staruszek umie tak inspirować młode serca? Jego błyszczące myślą oczy i otwarty uśmiech to oblicze prawdziwego przyjaciela, który chce nas poznać i jest dla nas nadzieją. Mówi: „Nie lękajcie się! Życie z Jezusem to piękna przygoda. On jedyny może dać pełne znaczenie życiu ludzkiemu. Życie wobec niego! (Czechy, 1997 r.) Papież jest autorytetem moralnym przekazującym nam te same wartości: miłość, nadzieję i wiarę, które są podstawą nauki Kościoła. Papież nieustannie mówi młodym, że wierzy w Chrystusa i pokazuje w porywający sposób, jak wierzyć. Młodzi idą za nim i chcą go naśladować. Jest to postawa wspaniałego nauczyciela.

U progu trzeciego tysiąclecia jego troska o młode pokolenia stała się jeszcze większa. Co roku, w niedzielę Palmową, ukazuje się specjalny list adresowany do młodych, a Papież spotyka się z nimi osobiście na placu Świętego Piotra. Co dwa lata, na Światowe Dni Młodzieży przybywa po półtora miliona młodych ludzi, a na koncerty „mega-gwiazd” muzyki, co najwyżej sto tysięcy. Może być nie wiadomo jak zmęczony, ale kiedy widzi tłum uczniów i studentów, od razu pojawia się uśmiech na jego twarzy. Kiedy Ojciec Święty rozmawia z młodzieżą, to w ogóle nie czuje się różnicy wieku, bo jak sam powiedział: „Młodość przemija, ale duch młodości trwa przez całe życie (XVII

Światowy Dzień Młodzieży, Toronto, 2002 r.).

Ojciec Święty doskonale wie, jakimi problemami żyje młodzież i jakie ma wątpliwości na progu dorosłego życia. Rozumie, czego my młodzi, pragniemy w życiu: „Słyszałem wasze radosne głosy, wasze okrzyki, wasze śpiewy i dostrzegłem głębokie pragnienie waszych serc: chcecie być szczęśliwymi! (XVII Światowy Dzień Młodzieży, Toronto, 2002 r.) Papież przez miłość do nas, wyraża gorące pragnienie, aby wszyscy młodzi, u progu wchodzenia w dorosłość, świadomie i osobiście spotkali Chrystusa i z nim budowali swoje życie i szczęście. W niezwykle wyraźny sposób podkreślił to w czasie ostatniego zjazdu młodzieży w Toronto, kiedy wezwał młodzież do poważnej pracy nad sobą i nad społeczeństwem: „Wy jesteście solą ziemi, wy jesteście światłością świata”.

Jako młoda osoba, słuchająca papieża, czuję się wyzwolona od nacisków codziennego życia i rozumiem, że mogę stać się lepsza. Nie boję się być sobą, bo czuję, że przynależę do czegoś wielkiego, że kroczę drogą prawdy i miłości Chrystusa, którą głosi Papież.

Młodzież kocha Papieża, gdyż on otwarcie stawia młodzieży duże wymagania. A my właśnie chcemy, żeby od nas wymagać. Chcemy mieć poczucie że mamy wpływ na kształtowanie przyszłości tego świata. W 1983 r. Ojciec Święty tak apelował do młodzieży na Jasnej Górze: „Do was należy położyć zdecydowaną zaporę demoralizacji, zaporę tym wadom społecznym, których nie będę tu nazywał po imieniu, ale o których wy sami doskonale wiecie. Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od was nie wymagali”.

Ojciec Święty jest autorytetem moralnym dla młodych, gdyż walczy o prawa i rozwijanie się zdrowych rodzin, źródła wartości moralnych, na których ma być zbudowany świat. Tylko rodzina może zaspokoić fundamentalne potrzeby człowieka, które są konieczne dla jego prawidłowego rozwoju. Zaspokaja najpierw potrzebę życia, a następnie potrzebę miłości, w tym bezpieczeństwa i przynależności. Jedynie zdrowe i święte rodziny, które promieniują wiarą i miłością, są drogą do odrodzenia społeczeństwa i człowieka naszych czasów. Ten obowiązek budowania przyszłych rodzin Papież powierza nam, młodym. Pragnie, aby Kościół był blisko rodziny, gdyż jest ona wspólnotą życia i miłości. Jego książka „Miłość i odpowiedzialność” jest poradnikiem dla współczesnej młodzieży. Uczy, jak żyć w rodzinie zgodnie z nauką Kościoła. Głębsze poznanie nauki Ojca Świętego uświadomiło mi, młodej dziewczynie, przyszłe obowiązki duchowe i moralne wobec własnej rodziny. Żyję w czasach, w

których rodzina chrześcijańska jest zagrożona od wewnątrz i od zewnątrz. Państwo i jego instytucje nie spełniają swoich obowiązków wobec rodzin. Wielu młodych pogardza ideałami życia rodzinnego. Ale ja wiem, że to właśnie w rodzinie będę mogła znaleźć prawdziwą miłość i radość, poprzez całkowite oddanie się drugiemu człowiekowi.

Papież ma wielką wiedzę wynikającą z wykształcenia, jak również pochodzącą z jego osobistych przeżyć. Studiował filozofię na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego i teologię na Uniwersytecie Angelicum w Rzymie. Prowadził wykłady z katolickiej etyki społecznej dla studentów – kleryków Uniwersytetu Jagiellońskiego i jako zastępca profesora w Katedrze Etyki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Aktywnie uczestniczył w Soborze Watykańskim II. Mimo wysokiego poziomu intelektualnego, Papież jest wzorem prostego pasterza, posiadającego głębokie, zdobyte w trudach, doświadczenia. Jest człowiekiem wiary, chrześcijaninem, który cierpi, doznaje przyjemności, ma zdrowy rozsądek, ale również doświadcza samotności i lubi patrzeć jak wschodzi słońce. Nieustannie broni wszelkich praw człowieka. Podkreśla godność i wartość życia ludzkiego, a zwłaszcza jest obrońcą biednych, uciśnionych, pozbawionych ziemi lub pracy, prześladowanych, starych i samotnych. Jan Paweł II to człowiek wielkiej przyjaźni, to człowiek wierny przyjaźni. Raz w roku, z okazji swoich urodzin zaprasza na prywatne audyencje znajomych i przyjaciół z czasów dzieciństwa i młodości.

Jan Paweł II poświęcił się całkowicie dla dobra całego świata i bliźnich. Uczy nas modlitwy i wartości osobistego poznania Boskiej miłości, która ma stać się źródłem naszego życia. Głosi to, gdyż sam rozumie i doświadcza mocy Bożej przez głęboką modlitwę i prywatną kontemplację. Przy inauguracji pontyfikatu przemówił do świata: „Bracia i Siostry! Nie lękajcie się! Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi! Jego zbawczej władzy, otwórzcie granice państw, ustrojów ekonomicznych i politycznych, szerokich dziedzin kultury, cywilizacji, rozwoju. Nie lękajcie się! Chrystus wie, co jest w człowieku. Tylko On to wie!”

Nasz Papież-Polak walczy o pokój na świecie i głęboko przeżywa wszelkie konflikty polityczne, gdyż sam jako młody człowiek obserwował cierpienie i bezsensowne niszczenie ludzkiego życia i godności. Pontyfikat Jana Pawła II cechuje ogromna ilość podróży po całym świecie, których nigdy przedtem nie podejmowali jego poprzednicy. To pasterz, który nie tylko głosi słowo Boże, ale osobiście niesie je do ludzi

► Ojciec Święty Jan Paweł II ...

wszystkich narodowości. Ma wyjątkowy dar kontaktu z ludźmi. Jest witany i przyjmowany entuzjastycznie na wszystkich kontynentach. Jego homilie przepojone są wielką troską o pokój na całym świecie. Wizyta w Ziemi Świętej jest szczególnym przykładem jego starań o zjednoczenie w wierze. Podczas tej podróży, przy ścianie płaczu w Jerozolimie, zostawił list wyrażający żal za prześladowania i cierpienia Żydów. Tym sposobem uczy nas miłować wszystkich ludzi, pokazuje jak prosić o przebaczenie, ale także jak przebaczać. Pojednanie i przebaczenie są niezbędnymi warunkami w drodze do pokoju na świecie. Sam otworzył swoje serce i przebaczył Ali Agcy, który go postrzelił na Placu Św. Piotra w 1981 r.

Papież, który jest otwarty na problemy całego świata, jest świadomy swoich korzeni. Jego tożsamość narodowa pomaga mu nawiązywać kontakt z innymi kulturami. Ojciec Święty zna płynnie wiele języków obcych, ale dalej przepięknie mówi po polsku. Jeśli dostrzega na swoich pielgrzymkach Polaków odzywa się do nich ciepło, w ojczystym języku. Pamiętam jego wizytę w Australii w 1996 r. Miałam wtedy 11 lat, byłam na mszy świętej z grupą harcererek. Miałyśmy flagi i płótno na którym był napis: Harcerki kochają Papieża. Wielka radość zapanowała w naszych sercach, kiedy pozdrowił nas w języku polskim. Poprzez to poczułam bliski związek z Papieżem, chociaż widziałam go tylko przez chwilę. Jego postawa uświadomiła mi, że moja polska mowa i kultura są częścią mojej osobowości, i że chciałabym budować moją przyszłość na podstawie jego autorytetu. Wiem, że wiara i język polski to największe dary, które będę mogła przekazać swoim dzieciom.

Jest to wzór dla młodzieży mieszkającej na emigracji, aby szanowała i

podtrzymywała swoją mowę ojczystą i kulturę. Papież wyniósł wartości polskiej kultury, literatury i historii z rodzinnego domu i nigdy się ich nie wyparł. Polskość Jana Pawła II jest oczywista i stale przez niego podkreślana: „W Polsce, w tej mojej ziemi ojczystej, w której stale tkwię głęboko wrosnięty korzeniami mojego życia, mojego serca, mojego powołania.” (Polska, 1979). Wynik konklawe w 1978 r. był odebrany radośnie przez wszystkich Polaków, był to znak, że istnieje nadzieja na wolność. Papież-Polak podniósł polski naród na duchu i przywrócił mu prawdziwy optymizm. Oglądając nagranie pierwszej papieskiej pielgrzymki do kraju w 1979 r., byłam wzruszona do łez. Widziałam tę radość i wolność, która rodziła się na twarzach rodaków, gdy głosił przyszłość i odnowienie polskiego narodu: „I wołam ja, syn polskiej ziemi, a zarazem ja, Jan Paweł II, Papież, wołam z całej głębi tego Tysiąclecia, wołam w przeddzień Świętego Zesłania, wołam wraz z wami wszystkimi: Niech zstąpi Duch Twój! I odnowi oblicze ziemi! Tej ziemi!” (Warszawa, 1979 r.). Tradycyjnie, podczas każdej wizyty w Polsce, całuje tę ziemię, która go zrodziła, i na której została wylana krew rodaków. Jego pożegnania są również wzruszające. My na emigracji doskonale rozumiemy jego ból i odwołanie momentu odlotu, gdy słysząc okrzyki „Zostań z nami!”. Widać ogromny żal i łzy w jego oczach w momencie pożegnania z ojczyzną.

W 1979 r. Ojciec Święty postawił wyzwanie wszystkim Polakom:

„Proszę was, abyście całe to duchowe dziedzictwo któremu na imię „Polska” raz jeszcze przyjęli z wiarą, nadzieją i miłością taką, jaką zaszczepia w nas Chrystus na chrzcie świętym. Abyście nigdy nie zwątpili i nie znudzili się i nie zniechęcili. Abyście nie podci-

nali sami tych korzeni, z których wyrastamy. Proszę was, abyście mieli ufność nawet wbrew każdej swojej słabości, abyście szukali zawsze duchowej mocy Tego, u którego tyle pokoleń ojców naszych i matek ją znajdowało... abyście nigdy nie utracili tej wolności ducha, do której On wyzwala człowieka, abyście nigdy nie wzgardzali tą Miłością, która jest największa, która się wyraziła przez Krzyż, a bez której życie ludzkie nie ma ani korzeni, ani sensu”.

Te słowa miały ogromny wpływ na moją osobistą tożsamość, jako katoliczki i młodej Polki żyjącej poza granicami ojczyzny. Słowa Papieża wskazują źródło, z którego mam czerpać siłę w swoim życiu i wyznaczają obowiązek chronienia dziedzictwa wartości, które zostały mi przekazane. Przez postać Papieża zrozumiałam, jakimi wielkimi darami są duch polskości i chrzest święty, za które pragnę podziękować rodzicom. Mogę być dumna z mojej polskości – nie wyrzeknę się mojego ojczystego języka ani religii.

Papież jest, i dalej będzie, autorytetem moralnym dla młodych ludzi, szukających sensu własnego życia. Daje nam przykład wiary, miłości, nadziei, troski o przyszłość świata i wskazuje wartości, których trzeba strzec. Pomaga mi, tak jak milionom młodych ludzi, odnaleźć siebie i odnaleźć prawdę, którą jest miłość Chrystusa do człowieka. Czuję się radosna i wolna, ponieważ w Jego słowach znalazłam miłość i nadzieję na swoją przyszłość, gdyż wiem, że kroczę prawidłową drogą. Jego nauka pokazuje nam, jak dotrzeć do prawdziwego szczęścia. On, tak samo jak ja, jest dzieckiem Bożym i ufa całym sercem. Jego postać dodaje mi otuchy, aby zawsze, tak jak on, szczerze składać to najwspanialsze wyznanie: „Wierzę w Jezusa Chrystusa”.

Barbara Ślusarczyk

Nagrody Rektora KUL

Pracownicy naukowo-dydaktyczni KUL:

Wydział Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji:

- dr hab. Jerzy Flaga, prof. KUL – nagroda indywidualna I stopnia za szczególne osiągnięcia w organizowaniu i realizacji programu studiów na Sekcji Administracji.
- dr Jacek Chaciński – nagroda indywidualna III stopnia za szczególne osiągnięcia na-

ukowe i dydaktyczne przynoszące znaczną korzyść Uniwersytetowi

- dr Piotr Kasprzyk – nagroda indywidualna III stopnia za przygotowanie międzynarodowej konferencji poświęconej prawu rodzinnemu w Polsce i Europie, która odbyła się w dn. 12-14 maja 2004 r. w KUL.

Wydział Filozofii:

- dr hab. Agnieszka Kijewska, prof. KUL – nagroda indywidualna I stopnia za zorganizowanie w dniach 7-10 października 2003 r. międzynarodowej konferencji naukowej

poświęconej starożytnemu i średniowiecznemu neoplatonizmowi pt. *Byt czy dobro? Metamorfozy neoplatonizmu*.

- ks. prof. dr hab. Andrzej Maryniarczyk – nagroda indywidualna I stopnia za szczególne zaangażowanie w kierowanie pracami nad powstawaniem Powszechnej Encyklopedii Filozofii.

Wydział Nauk Społecznych:

Instytut Socjologii:

- ks. prof. dr hab. Janusz Mariański – nagroda indywidualna II stopnia za publikację książkową pt. „Między sekularyzacją i ewangelizacją” (TN KUL, Lublin 2003).

Instytut Pedagogiki:

- dr hab. Krystyna Chałas, prof. KUL – nagroda indywidualna II stopnia za wyróżniającą pracę naukowo-dydaktyczną na rzecz kształcenia i niesienia pomocy dzieciom wiejskim oraz za publikację książkową pt. „Wychowanie ku wartościom. Elementy teorii i praktyki, t. I” (2003).

Instytut Ekonomii:

- dr hab. Tomasz Gruszecki, prof. KUL – nagroda indywidualna II stopnia za publikację: „Współczesne teorie przedsiębiorstwa” (Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002, ss. 315); „Pieniądz w dziejach gospodarczych Polski” (Wydawnictwo KUL, Lublin 2003, ss. 137).

Instytut Zarządzania i Marketingu:

- dr hab. Marek Lisiecki, prof. KUL – nagroda indywidualna II stopnia za szczególne osiągnięcia naukowe i dydaktyczne przynoszące znaczną korzyść KUL.
- dr Krzysztof Ciepa-Znamirowski – nagroda indywidualna III stopnia za wyróżniające osiągnięcia naukowo-dydaktyczne przynoszące znaczną korzyść KUL.

Wydział Matematyczno-Przyrodniczy:

- dr hab. Ihor Kozak, prof. KUL – nagroda indywidualna II stopnia za publikację książkową pt. „Modelowanie elementów krajobrazu” (TN KUL, Lublin 2003).
- dr Zbigniew Borkowski – nagroda indywidualna III stopnia za zorganizowanie VI Krajowego Forum Architektury Krajobrazu oraz aktywny udział w przygotowaniach do druku materiałów konferencyjnych.
- mgr Artur Banach – nagroda indywidualna III stopnia za zaangażowanie w prace badawcze katedry, uwierzczone publikacją w prestiżowym czasopiśmie „Chemosphere”.

Międzywydziałowy Zakład Leksykograficzny:

- ks. mgr Mirosław Daniluk nagroda indywidualna I stopnia za wieloletnią, zaangażowaną pracę redakcyjną przy powstawaniu Encyklopedii Katolickiej oraz działalność naukową.
- mgr Robert Sawa – nagroda indywidualna II stopnia za zaangażowaną pracę redakcyjną przy powstawaniu Encyklopedii Katolickiej oraz działalność naukową.
- mgr Maria Jacniacka – nagroda indywidualna II stopnia za zaangażowaną pracę redakcyjną przy powstawaniu Encyklopedii Katolickiej oraz pracę naukową.

Instytut Badań nad Polonią i Duszpasterstwem Polonijnym

- ks. dr Józef Szymański – nagroda indywidualna III stopnia za publikację książkową pt. „Kościoł katolicki na Podolu. Obwód Winnicki 1941–1964” (Lublin 2003).

Pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi:**Instytut Muzykologii:**

- mgr Jolanta Majewska – nagroda indywidualna III stopnia za oddaną pracę dla Instytutu Muzykologii oraz zaangażowanie w pracy nad studiami podyplomowymi Wydziału Teologii.

Dziekanat Wydziału Prawa:

- Elżbieta Sokołowska – nagroda indywidualna III stopnia za pełną zaangażowania pracę przekraczającą zakres zwykłych obowiązków.

Dziekanat Wydziału Filozofii:

- mgr inż. Halina Straka – nagroda indywidualna II stopnia za szczególnie zaangażowaną pracę przekraczającą zakres zwykłych obowiązków.

Dziekanat Wydziału Nauk Społecznych:

- Alicja Zbańska – nagroda indywidualna I stopnia za całokształt pracy w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.
- mgr Renata Krzych – nagroda indywidualna III stopnia za pracę zawodową przekraczającą zakres zwykłych obowiązków

Sekretariat Studiów Zaocznych Instytutu Zarządzania i Marketingu

- nagroda indywidualna III stopnia za pracę przekraczającą zakres zwykłych obowiązków i przynoszącą korzyść Uniwersytetowi:
- inż. Anna Niewiadoma
- mgr Aneta Suszek

Biuro Współpracy z Zagranicą:

- mgr Agnieszka Gleń – nagroda indywidualna III stopnia za pracę związaną z prowadzeniem programu Socrates-Erasmus znacznie przekraczającą zakres przewidywanych obowiązków oraz wkład i pomoc w zorganizowaniu ogólnopolskiego seminarium *Praktyczne aspekty wdrażania postanowień Deklaracji Bolońskiej*.

Dział Administracyjno-Gospodarczy

- Maria Szczachor – nagroda indywidualna II stopnia za zaangażowanie i ofiarną pracę na rzecz Uniwersytetu.

Dział Studenckich Spraw Socjalnych:

- nagroda indywidualna III stopnia za pracę zawodową znacznie przekraczającą zakres obowiązków i przynoszącą znaczną korzyść Uniwersytetowi:
- Maria Krupińska
- Barbara Rzucidło
- Faustyna Kupis

Referat Obrony Cywilnej:

- ppłk mgr Roman Hass – nagroda indywidualna II stopnia za zaangażowanie i ofiarną pracę na rzecz Uniwersytetu.

Kwostura:

- nagroda indywidualna III stopnia za wzorową pracę zawodową przekraczającą zakres zwykłych obowiązków i przynoszącą korzyść Uniwersytetowi:
- p. Anna Lewkowicz
- p. Barbara Psuj

Archiwum Uniwersyteckie:

- mgr Joanna Kapitan – nagroda indywidualna III stopnia za wzorową pracę zawodową

przekraczającą zakres zwykłych obowiązków przynoszącą znaczną korzyść KUL.

Biblioteka Uniwersytecka:

- nagroda indywidualna III stopnia za wzorową pracę zawodową przynoszącą znaczną korzyść KUL:
- Iwona Starzyńska
- mgr Jadwiga Surdacka
- Anna Stawowy
- dr Tadeusz Malec
- Alicja Hubicka
- mgr Hanna Kołciuk
- mgr Ewa Patyk
- mgr Józefa Zabłotni
- Zofia Ziarkiewicz

Męski Dom Akademicki:

- ks. dr Waldemar Żurek – nagroda indywidualna II stopnia za szczególne zaangażowanie, wzorową pracę zawodową przekraczającą zakres zwykłych obowiązków oraz działalność w zakresie administracji i organizacji pracy przynoszącą znaczną korzyść KUL.
- p. Edwarda Sobczak – nagroda indywidualna IV stopnia za wieloletnią, wyróżniającą pracę zawodową przynoszącą znaczną korzyść Uniwersytetowi.

Stółówka Akademicka „B”:

- nagroda indywidualna II stopnia za wzorową, wieloletnią pracę zawodową przekraczającą zakres zwykłych obowiązków i przynoszącą znaczną korzyść KUL:
- Władysława Grad
- Stanisława Selegrat

Dział Żywienia Zbiorowego:

- nagroda indywidualna III stopnia za pracę zawodową przekraczającą zakres zwykłych obowiązków, a przynoszącą znaczną korzyść Uniwersytetowi:
- Agnieszka Owsianik
- Joanna Ścibior
- Stanisław Okupny

Intendentura:

- mgr Waldemar Krawczyk – nagroda indywidualna I stopnia za pracę zawodową wybitnie przekraczającą zakres zwykłych obowiązków, a przynoszącą znaczną korzyść Uniwersytetowi.
- nagroda indywidualna III stopnia za pracę zawodową przekraczającą zakres zwykłych obowiązków, a przynoszącą znaczną korzyść Uniwersytetowi:
- Zygmunt Sawa
- Teresa Śliwińska
- Elżbieta Grzybowska
- Jan Rzechuła
- Lucyna Królik
- Barbara Dojtrek
- Wojciech Podkowa
- Ireneusz Wójcik
- Urszula Podkowa
- Zenon Łukanowski

Wykaz doktoratów w roku akademickim 2003/2004

Wydział Teologii

- ks. mgr Adam Wąs:** *Bracia Muzułmanie w Jordanii. Doktryna i organizacja bractwa na przełomie XX i XXI wieku.* Promotor: ks. prof. dr hab. Henryk Zimorń
- ks. mgr Waldemar Radecki:** *Przypowieści o Bożym Miłosierdziu (Łk 15,1 – 32) w posoborowym przepowiadaniu polskim.* Promotor: ks. dr hab. Stanisław Bielecki, prof. KUL
- mgr Zuzana Grabczak:** *Problematyka etyczna patologii ciąży. Studium w świetle współczesnego nauczania Kościoła.* Promotor: ks. prof. dr hab. Janusz Nagórny
- ks. mgr Jarosław Woźniak:** *Dejmką inscenizacje staropolskiego dramatu religijnego i ich wymiar pastoralny.* Promotor: ks. prof. dr hab. Tadeusz Zasępa
- ks. mgr Krzysztof Wieliczko:** *Eschatologiczny charakter życia duchowego w Kościele w polskiej teologii posoborowej.* Promotor: ks. prof. dr hab. Jerzy Misiurek
- ks. mgr Tomasz Jaklewicz:** *Formuła Marcina Lutra simul iustus et peccator jako problem teologiczny w kontekście ekumenicznym.* Promotor: ks. dr hab. Jerzy Szymik, prof. KUL
- mgr Justyna Sprutta:** *Ikonologiczne aspekty sensus fidelium.* Promotor: dr hab. Karol Klauza, prof. KUL
- ks. mgr Krzysztof Borecki:** *Dialog w katechezie młodzieży.* Promotor: ks. prof. dr hab. Stanisław Kulpaczyński
- ks. mgr Wiesław Śmigiel:** *Czytelnictwo religijne jako środek formacji religijnej wiernych.* Promotor: ks. prof. dr hab. Ryszard Kamiński
- ks. mgr Ivan Kiko:** *Życie i dzieło arcybiskupa Edwarda Necseya w świetle dokumentów archiwalnych oraz prezentacji medialnej podczas procesu beatyfikacyjnego.* Promotor: ks. prof. dr hab. Tadeusz Zasępa
- ks. mgr Peter Kicin:** *Neokatechumenat a nowa ewangelizacja na Słowacji w latach 1989-2001 w świetle dokumentów Kościoła.* Promotor: ks. prof. dr hab. Tadeusz Zasępa
- ks. mgr Marian Balicki:** *Pozaliturgiczna działalność ewangelizacyjna w parafii świętego Józefa w Nisku w latach 1992-2002.* Promotor: ks. prof. dr hab. Władysław Głowa
- mgr Zhanna Harnish:** *Aktualne formy współpracy Zgromadzenia Najświętszego Odkupiciela z wiernymi świeckimi. Studium teologiczno-pastoralne.* Promotor: ks. dr hab. Stanisław Bielecki, prof. KUL
- ks. mgr Adam Siomak:** *Sukcesja apostolska w dialogu ekumenicznym luterkańsko-rzymskokatolickim na forum światowym.* Promotor: o. prof. dr hab. Stanisław Napiórkowski
- ks. mgr Tibor Ujlacky:** *Media masowe w duszpasterstwie wojskowym na Słowacji w*
- świecie posoborowego nauczania Kościoła.* Promotor: ks. prof. dr hab. Tadeusz Zasępa
- mgr Maria Klobusicka:** *Zadania Kościoła w dziedzinie kultury w trzecim tysiącleciu na podstawie nauczania Jana Pawła II.* Promotor: ks. prof. dr hab. Tadeusz Zasępa
- mgr Ryszard Obarski:** *Mariologiczne implikacje teologicznej metody „Grupy z Dombes”.* Promotor: o. prof. dr hab. Stanisław Napiórkowski
- ks. mgr Antoni Bochm:** *Formacja katechetów we Włoszech na podstawie dokumentów Kościoła i literatury katechetycznej w latach 1984-2002.* Promotor: ks. prof. dr hab. Stanisław Kulpaczyński
- ks. mgr Robert Nęcek:** *Państwo w nauczaniu społecznym Prymasa Polski Stefana Wyszyńskiego. Studium teologicznomoralne.* Promotor: ks. prof. dr hab. Janusz Nagórny
- ks. mgr Ivan Kremis:** *Wezwanie do pojednania w kontekście Jubileuszu Roku 2000. Studium na podstawie nauczania Jana Pawła II.* Promotor: ks. prof. dr hab. Janusz Nagórny
- ks. mgr Anatoli Hei:** *Zwyczaj, obrzędy i wierzenia okresu Adwentu i Bożego Narodzenia w regionie Baranowicze.* Promotor: ks. prof. dr hab. Jerzy Kopeć
- ks. mgr Karol Zegan:** *Posługa wybranych grup katechetów w diecezji kieleckiej w środowisku szkolnym. Studium teoretyczno-empiryczne na podstawie badań własnych.* Promotor: ks. prof. dr hab. Stanisław Kulpaczyński
- ks. mgr Marek Skwierczyński:** *Ocena w katechezie w opinii katechetów i katechizowanych diecezji siedleckiej.* Promotor: ks. prof. dr hab. Stanisław Kulpaczyński
- o. mgr Grzegorz Gut:** *Działalność apostolska Franciszkańskiego Zakonu Świeckich w Polsce.* Promotor: ks. prof. dr hab. Ryszard Kamiński
- ks. mgr Roman Mosakowski:** *Eklezjalno-liturgiczna duchowość bł. Abpa Antoniego Juliana Nowowiejskiego (+1941).* Promotor: ks. prof. dr hab. Jerzy Misiurek
- ks. mgr Paweł Kurek:** *Doskonałość życia zakonnego w świetle nauczania biskupa Jana Jaroszewicza (+1980).* Promotor: ks. prof. dr hab. Jerzy Misiurek
- o. mgr Bogdan Kocańda:** *Posługa kapłana-egzorcysty. Studium teologiczno-duchowe w świetle polskojęzycznej literatury teologicznej od Soboru Watykańskiego II do odnowionego Rytuału rzymskiego egzorcyzmów.* Promotor: ks. dr hab. Marek Chmielewski, prof. KUL
- o. mgr Andrzej Zalewski:** *Chrzest święty jako podstawa doskonałości osób konsekrowanych. Studium w świetle nauczania Kościoła od Soboru Watykańskiego II do adhortacji „Vita consecrata”.* Promotor: ks. dr hab. Marek Chmielewski, prof. KUL
- ks. mgr Jerzy Smoleń:** *Manipulacja w środkach społecznego przekazu w świetle Magisterium Ecclesiae.* Promotor: ks. prof. dr hab. Tadeusz Zasępa
- mgr Aleksander Dudik:** *Sytuacja wyznaniowa na Białorusi jako uwarunkowanie działalności ekumenicznej.* Promotor: o. prof. dr hab. Stanisław Napiórkowski
- ks. mgr Wojciech Juszcuk:** *Ekumeniczny rys duchowości chrześcijańskiej w życiu, działaniu i pismach ks. Stanisława Szulmińskiego.* Promotor: ks. prof. dr hab. Walerian Słomka
- o. mgr Robert Jasiak:** *Model doskonałości kapłańskiej. Studium na podstawie publikacji w periodyku „Homo Dei” z lat 1932-2002.* Promotor: ks. dr hab. Marek Chmielewski, prof. KUL
- mgr Maria Kardis:** *Modlitwa w literaturze apokryficznej judaizmu okresu drugiej świątyni.* Promotor: ks. prof. dr hab. Ryszard Rubinkiewicz
- ks. mgr Jacek Szostakiewicz:** *Duszpasterstwo nauczycieli w Polsce. Studium pastoralne.* Promotor: ks. prof. dr hab. Ryszard Kamiński
- ks. mgr Waldemar Sądecki:** *Maryjny wymiar duchowości chrześcijańskiej w świetle pism Ks. profesora Józefa Kudasiewicza*
- Promotor: ks. prof. dr hab. Jerzy Misiurek*
- ks. mgr Witold Mach:** *Ocenianie w katechezie w opinii wybranych grup katechetów i katechizowanych z diecezji rzeszowskiej. (Studium teoretyczno-empiryczne na przykładzie własnych badań).* Promotor: ks. prof. dr hab. Stanisław Kulpaczyński
- ks. mgr Karol Bujnowski:** *Chrześcijańskie misterium człowieka według Erica L. Mascalla.* Promotor: ks. prof. dr hab. Czesław Bartnik
- ks. mgr Tomasz Moskal:** *Biblioteki parafialne w archidiecezji sandomierskiej w XVIII wieku, cz. I Charakterystyka księgozbiorów. cz. II Inwentarze księgozbiorów.* Promotor: ks. dr hab. Anzelm Weiss, prof. KUL
- ks. mgr Marek Blaza:** *Sakramenty inicjacji chrześcijańskiej w dialogu katolicko-prawosławnym.* Promotor: ks. prof. dr hab. Wacław Hryniewicz
- mgr Ihor Shaban:** *Poszukiwanie jedności Kościoła w pismach greckokatolickich metropolitów lwowskich XX wieku.* Promotor: ks. prof. dr hab. Wacław Hryniewicz
- ks. mgr Jacek Goleń:** *Postawy rodziców wobec zadań wychowania seksualnego. Studium pastoralne.* Promotor: ks. prof. dr hab. Ryszard Kamiński
- ks. mgr Józef Hałabis:** *Soteriologia agapetologiczna według Franciszka Dziaska.* Promotor: ks. dr hab. Krzysztof Góźdz, prof. KUL
- ks. mgr Mariusz Telega:** *Wątki historyczno-patriotyczne w przepowiadaniu Jana Pawła II w czasie jego pielgrzymek do Ojczyzny (1979-2002).* Promotor: ks. prof. dr hab. Władysław Głowa

mgr Małgorzata Kobialka: *Znajomość Jezusa Chrystusa u katechizowanych dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Studium teoretyczno-empiryczne na podstawie badań własnych.* Promotor: ks. prof. dr hab. Stanisław Kulpaczyński

mgr Joanna Wójcik: *Seweryn Rosik – teolog moralista.* Promotor: ks. prof. dr hab. Janusz Nagórny

ks. mgr Robert Nemés: *Zapowiedź męki i śmierci Jezusa w IV Ewangelii.* Promotor: ks. prof. dr hab. Antoni Paciorek

mgr Ewa Z. Stankiewicz: *Świętość chrześcijańska i jej realizacja w Ruchu Rodzin Nazaretańskich. Studium na podstawie publikacji założyciela i członków Ruchu Rodzin Nazaretańskich.* Promotor: ks. prof. dr hab. Walerian Słomka

ks. mgr Grzegorz Domański: *Znaczenie wjazdu Jezusa do Jerozolimy (Łk 19,28-44) w Łukasowym ujęciu historii zbawienia.* Promotor: ks. prof. dr hab. Antoni Paciorek

ks. mgr Grzegorz Wita: *Istoty nadnaturalne oraz ich rola w życiu moralnym i kulcie ludu Aszanti w Ghanie.* Promotor: ks. prof. dr hab. Henryk Zimoń

ks. mgr Roman Kotlimowski: *Formacja eucharystyczna młodzieży do czynnego udziału we Mszy św. w świetle wypowiedzi uczniów klas IX-XII w Grodnie na Białorusi.* Promotor: ks. prof. dr hab. Jerzy Kopeć

ks. mgr Sławomir Czalej: *Prawda jako kategoria teologiczna w Enarrationes in Psalmos św. Augustyna.* Promotor: ks. dr hab. Jerzy Pałucki, prof. KUL

Wydział Filozofii

mgr Stanisław Jaromi OFM Conv.: *Ecologia humana w ujęciu Jana Pawła II. Philosophical aspects.* Promotor: abp prof. dr hab. Józef Żyćński

ks. mgr Tomasz Duma: *Gallusa Mansera teoria aktu i możliwości jako podstawa rozumienia tomizmu.* Promotor: ks. prof. dr hab. Andrzej Maryniarczyk

ks. mgr Mirosław Twardowski: *Koncepcja życia w ujęciu reprezentatywnych przyrodników dwudziestego wieku.* Promotor: ks. prof. dr hab. Stanisław Zięba

mgr Magdalena Lasik: *Vita activa i vita contemplativa u Plotyna, św. Teresy od Jezusa i św. Jana od Krzyża.* Promotor: dr hab. Agnieszka Kijewska, prof. KUL

mgr Marek Pepliński: *Racjonalność przekonań religijnych studium epistemologii religii Alwina Plantingi.* Promotor: ks. prof. dr hab. Józef Herbut

ks. mgr Rafał Misiak: *Spór o transcendentną koncepcję rozumu. Hansa M. Baumgartnera i Jürgena Habermasa pojęcie racjonalności.* Promotor: prof. dr hab. Jan Czerkowski

mgr Kazimierz Krajewski: *Doświadczenie normatywnej mocy prawdy – źródłem i podstawą etyki jako filozofii pierwszej.* Promotor: ks. prof. dr hab. Tadeusz Styczeń

ks. mgr Józef Jurina: *Postmodernizm i jego konsekwencje cywilizacyjno-kulturowe.* Promotor: dr hab. Henryk Kiereś, prof. KUL

ks. mgr Amantius Akimjak: *Koncepcja kultury w ujęciu Filozoficznej Szkoły Lubelskiej.* Promotor: dr hab. Henryk Kiereś, prof. KUL

ks. mgr Marek Słomka: *Teorie ewolucyjnej genezy człowieka w perspektywie nauczania Jana Pawła II.* Promotor: abp prof. dr hab. Józef Żyćński

mgr Artur Szutta: *Obywatelskie nieposłuszeństwo. Próba określenia pojęcia.* Promotor: prof. dr hab. Jerzy Gałkowski

mgr Monika Kowalczyk-Boruch: *Anny-Teresy Tymienieckiej fenomenologia życia.* Promotor: dr hab. Henryk Kiereś, prof. KUL

ks. mgr Vladimir Littva: *Wyjaśnienie ontycznego statusu zła w dziełach św. Augustyna.* Promotor: ks. dr hab. Edward Zieliński, prof. KUL

Wydział Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji

Sekcja Prawa Kanonicznego

ks. mgr Krzysztof Burczak: *Prawo azylu w ustawodawstwie synodów galijskich V-VII wieku.* Promotor – ks. dr hab. Antoni Dębiński, prof. KUL

ks. mgr lic. Tomasz Gierałowski: *Znaczenie kultu prywatnego w sprawach kanonizacyjnych.* Promotor – ks. prof. dr hab. Henryk Misztal

ks. mgr Peter Gostić: *Skuteczność prawna skargi powodowej w procesach kanonizacyjnych.* Promotor – bp dr hab. Andrzej Dzięga, prof. KUL

ks. mgr Antonin Ignac Hrdina: *Wolność religijna w prawie Republiki Czeskiej.* Promotor – ks. prof. dr hab. Józef Krukowski

ks. mgr Stanisław Józwiak: *Państwo i Kościół w pismach św. Augustyna.* Promotor – ks. dr hab. Antoni Dębiński, prof. KUL

s. mgr Alicja Kubiak: *Realizacja charyzmatu misyjnego drogą do świętości ks. J. Małysiaka (1884-1966). Studium z prawa kanonizacyjnego.* Promotor – ks. prof. dr hab. Henryk Misztal

ks. mgr Ryszard Lipian: *Legaci papiescy do państw i organizacji międzynarodowych.* Promotor – ks. prof. dr hab. Józef Krukowski

ks. mgr lic. Tomasz Maj: *Zadanie promotora sprawiedliwości w sprawach o nieważność małżeństwa na przykładzie Sądu Biskupiego w Lublinie w latach 1940-1992.* Promotor – bp dr hab. Andrzej Dzięga, prof. KUL

ks. mgr Krzysztof Mikołajczuk: *Realizacja zasady jedności sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego w prawodawstwie Kościoła katolickiego.* Promotor – ks. prof. dr hab. Marian Stasiak

ks. mgr Witold Mroziwski: *Stosowanie norm Kodeksu Prawa Kanonicznego do spraw kanonizacyjnych.* Promotor – ks. prof. dr hab. Henryk Misztal

ks. mgr Tomasz Rakoczy: *Prawo Kościoła katolickiego do środków społecznego przekazu w Kodeksie Prawa Kanonicznego 1983 r. i w konkordatach posoborowych.* Promotor – ks. prof. dr hab. Józef Krukowski

mgr Eliza Szpak: *Wykluczenie jedności i nierozzerwalności małżeństwa w doktrynie kanonicznej oraz w orzecznictwie Roty*

Rzymskiej. Promotor – ks. dr hab. Stanisław Paździor, prof. KUL

ks. mgr lic. Michał Vitkovsky: *Prawa i obowiązki proboszcza dotyczące zadania uświęcania według Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 i prawa partykularnego na Słowacji.* Promotor – ks. prof. dr hab. Józef Krukowski

Sekcja Prawa

mgr Monika Chlipała: *Prawo społeczności lokalnych do udziału w życiu publicznym.* Promotor – dr hab. Stanisław Wrzosek, prof. KUL

mgr Paweł Bogacki: *Podmiotowość publiczno-prawna Stolicy Apostolskiej w stosunkach międzynarodowych.* Promotor – ks. prof. dr hab. Józef Krukowski

mgr Radosław Hałas: *Prawnokarna odpowiedzialność nieletniego na tle kodeksu karnego.* Promotor – dr hab. Alicja Grześkowiak, prof. KUL

mgr Jan Mariusz Izdebski: *Przeobrażenia polskiej administracji celnej związane z udziałem Polski w strukturach europejskich.* Promotor – dr hab. Stanisław Wrzosek, prof. KUL

mgr Małgorzata Kruszevska-Gagoś: *Podmiotowość publiczno-prawna gminy.* Promotor – prof. dr hab. Marian Zdyb

o. mgr Grzegorz Łukawski: *Wolność religijna w nauczaniu Jana Pawła II.* Promotor – ks. prof. dr hab. Józef Krukowski

mgr Małgorzata Makarska: *Przestępstwa przeciwko wolności sumienia i wyznania w kodeksie karnym z 1997 r.* Promotor – ks. prof. dr hab. Józef Krukowski

mgr Kazimierz Ostaszewski: *Formy ograniczania wolności gospodarczej przez administrację publiczną.* Promotor – prof. dr hab. Stanisław Wrzosek

mgr Tomasz Sieniow: *Wyczerpanie patentu. Studium prawnoporównawcze.* Promotor – prof. dr hab. Ryszard Skubisz

mgr Tomasz Sienkiewicz: *Prawo człowieka niepełnosprawnego do życia w środowisku ukształtowanym funkcjonalnie.* Promotor – ks. prof. dr hab. Antoni Kość

mgr Wojciech Staszewski: *Prawnomiędzynarodowe aspekty migracji ludności (ze szczególnym uwzględnieniem polskiej praktyki traktatowej).* Promotor – dr hab. Stanisław Wrzosek, prof. KUL

mgr Hanna Witczak: *Ustanie wieczystego użytkowania.* Promotor – prof. dr hab. Henryk Cioch

Wydział Nauk Humanistycznych

mgr Leon Popek: *Dzieje diecezji łuckiej 1925-1939.* Promotor: prof. dr hab. Jan Ziółek

mgr Małgorzata Nowak: *Świadectwo religijne. Gatunek – język – styl.* Promotor: prof. dr hab. Zenon Leszczyński

mgr Tadeusz Zych: *Związek Walki Zbrojnej – Armia Krajowa w obwodzie tarnobrzeskim 1939-1945.* Promotor: dr hab. Jan Konefał, prof. KUL

mgr Małgorzata Cwenk: *Onufry Pietraszkiewicz – biografia zesłańca.* Promotor: dr hab. Danuta Paluchowska, prof. KUL

mgr Konrad Klimkowski: *English Synthetic and Neo-Classical Compound Formation:*

► Wykaz doktoratów w roku akademickim 2003/2004

- a *Formal and a Functional Approach*. Promotor: dr hab. Anna Malicka-Kleparska, prof. KUL
- mgr Pal'Attila Illés:** *Duchowieństwo parafialne archidiecezji ostrychomskiej w połowie XIX w.* Promotor: dr hab. Henryk Gapski, prof. KUL
- mgr Małgorzata Siwicka:** *Passivum na tle starożytnej teorii diatezy*. Promotor: ks. prof. dr hab. Remigiusz Popowski
- mgr Grzegorz Maziarczyk:** *The Narratee in Contemporary british fiction: A typological study*. Promotor: prof. dr hab. Leszek Kolek
- mgr Robert Kozyrski:** *Sejmik szlachecki ziemi chełmskiej w latach 1648-1717*. Promotor: dr hab. Henryk Gapski, prof. KUL
- mgr Norbert Szczuka:** *The Paradise of Cities. Obraz Wenecji w pismach Johna Ruskina*. Promotor: prof. dr hab. Elżbieta Wolicka-Wolszleger
- mgr Beata Kułak:** *Nieściągnięte i ściągnięte formy zaimków dzierżawczych mój, twój, swój w języku polskim*. Promotor: prof. dr hab. Marian Kucala
- mgr Ewa Sykuła:** *Pasja wg Pasierba*. Promotor: dr hab. Józef Fert, prof. KUL
- ks. mgr Andrzej Rusinowski:** *Działalność społeczna duchowieństwa katolickiego w archidiecezji warszawskiej 1914-1930*. Promotor: dr hab. Mirosław Piotrowski, prof. KUL
- mgr Jowita Patyra:** *Zagadnienie narracji obrazowej w malarstwie średniowiecznym na przykładzie Apokalipsy z Angers*. Promotor: dr hab. Urszula Mazurczak, prof. KUL
- mgr Arkadiusz Stasiak:** *Patriotyzm w myśli konfederatów barskich*. Promotor: prof. dr hab. Wiesław Müller
- mgr Magdalena Sowa:** *La temporalité dans les récrits oraux et écrits d'apprenants polono-phones avances en français L2*. Promotor: dr hab. Alfons Pilorz, prof. KUL
- mgr Janusz Bień:** *Le verbe pronominal à valeur passive dans les langues espagnole, française et polonaise*. Promotor: dr hab. Alfons Pilorz, prof. KUL
- mgr Ireneusz Wysokiński OP:** *Warsztat historyczny Zygmunta Ferrari w dziele „De rebus Hungaricae Provinciae Ordinis Praedicatorum”*. Promotor: s. prof. Urszula Borkowska
- mgr Żanna Komar:** *Architektura Stanisławowa w okresie międzywojennym (lata dwudzieste i trzydzieste XX wieku)*. Promotor: dr hab. Lechosław Lameński, prof. KUL
- ks. mgr Jan Nieciecki:** *Antoni Herliczka malarz polski XVIII w.* Promotor: prof. dr hab. Józef Lileyko
- mgr Ewa Osek:** *Przyroda w pismach Bazylego Wielkiego*. Promotor: ks. prof. dr hab. Remigiusz Popowski
- mgr Sławomir Łukasiewicz:** *Trzecia Europa. Polska myśl federalistyczna w Stanach Zjednoczonych 1940-1971*. Promotor: prof. dr hab. Jan Kłoczowski
- mgr Witold Bobryk:** *Duchowieństwo unickiej diecezji chełmskiej w XVIII w.* Promotor: dr hab. Witold Kołbuk, prof. KUL
- mgr Krzysztof Gombin:** *Eustachy Potocki (1719-1768) i jego działalność na polu sztuki*. Promotor: prof. dr hab. Józef Lileyko
- mgr Arkadiusz Piętak:** *Turcy jako gastarbeiterzy w Niemczech w latach 1961-2000*. Promotor: dr hab. Jerzy Jeszke, prof. KUL
- mgr Anna Podstawka:** *Dramaturgia Macieja Szukiewicza*. Promotor: dr hab. Wojciech Kaczmarek, prof. KUL
- mgr Ireneusz Sadurski:** *Uczniowie Gimnazjum wojewódzkiego (Gubernialnego) lubelskiego w okresie międzypowstaniowym w latach 1832-1864*. Promotor: dr hab. Stanisław Olczak, prof. KUL
- mgr Bartłomiej Bernacki:** *Okupacja sowiecka północno-wschodnich ziem II RP (1939-1941) w świetle prasy polskojęzycznej*. Promotor: dr hab. Mirosław Piotrowski, prof. KUL

Wydział Nauk Społecznych

- mgr Mariusz Banach:** *Rola prasy lokalnej w wielkim mieście na przykładzie Lublina w latach 1989-2001*. Promotor: ks. prof. dr hab. Leon Dyczewski
- mgr Anna Sugier-Szerega:** *Komunikacja globalna a kształtowanie się „nowej kultury”*. Promotor: ks. prof. dr hab. Leon Dyczewski
- mgr Aneta Greczuszkin:** *Podmiotowe traktowanie wychowanka w pracy rodzinnego kuratora sądowego (ze szczególnym uwzględnieniem metody kontraktu)*. Promotor: prof. dr hab. Zofia Ostrowska
- mgr Iwona Ulfik-Jaworska:** *Tendencje konstruktywne i destruktywne u dzieci korzystających z „agresywnych” gier komputerowych*. Promotor: prof. dr hab. Maria Braun-Galkowska
- mgr Izabela Witczak:** *Sponsoring jako instrument oddziaływania przedsiębiorstwa na rynek (w świetle badań w polskich przedsiębiorstwach)*. Promotor: dr hab. Marek Prymon, prof. AE Wrocław
- mgr Artur Płoński:** *Zakres i struktura oferty politycznej w świetle dorobku metodologii marketingowej (na podstawie wyborów parlamentarnych w Polsce po 1991 r.)*. Promotor: dr hab. Marek Prymon, prof. AE Wrocław
- mgr Agnieszka Stolarska:** *Ewolucja bankowości centralnej w Polsce – analiza kształtowania się Narodowego Banku Polskiego po drugiej wojnie światowej*. Promotor: prof. dr hab. Łukasz Czuma
- mgr Teresa Zbyrad:** *Dom Pomocy Społecznej. Funkcje założone i realizowane na podstawie badań DPS w Tarnobrzegu*. Promotor: prof. dr hab. Piotr Kryczka
- mgr Anita Majchrowska:** *Pracownik socjalny w Polsce. Powołanie czy zawód? Na przykładzie badań pracowników socjalnych województwa lubelskiego*. Promotor: prof. dr hab. Piotr Kryczka
- mgr Jan Mróz:** *Drogi modernizacji gospodarstwa chłopskiego w opinii pamiętnikarzy „Młodego pokolenia chłopów” i „Młodego pokolenia wsi Polski Ludowej”. Socjologiczne studium porównawcze*. Promotor: prof. dr hab. Piotr Kryczka
- mgr Tomasz Krzyżak:** *Wartości i wartościowanie u podchorążych pilotów Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie*. Promotor: ks. dr hab. Marian Nowak, prof. KUL
- mgr Piotr Nowakowski:** *Modele człowieka propagowane w wybranych czasopiśmie młodzieżowych. Analiza antropologiczno-etyczna*. Promotor: dr hab. Wojciech Chudy, prof. KUL
- mgr Urszula Krzyżanowska-Łagowska:** *Wartości duchowe w etosie pielęgniarstwa (studium teoretyczne)*. Promotor: ks. prof. dr hab. Janusz Mariański
- mgr Małgorzata Jedynak:** *Wartości prorodzinne w świadomości osób z dysfunkcją narządu ruchu*. Promotor: ks. prof. dr hab. Janusz Mariański
- ks. mgr Sławomir Bukalski:** *Psychospołeczne uwarunkowania podatności młodzieży na oddziaływania grup kulturowych*. Promotor: ks. prof. dr hab. Czesław Cekiera
- mgr Małgorzata Brzezińska:** *Poczucie własnej skuteczności i kompetencje interpersonalne w prowadzeniu małych grup dyskusyjnych*. Promotor: prof. dr hab. Andrzej Falkowski, SWPS Warszawa
- mgr Joanna Dzierżanowska-Peszko:** *Analiza osobowości kobiet z doświadczeniem aborcji. Psychologiczne badania empiryczne*. Promotor: dr hab. Piotr Oleś, prof. KUL
- mgr Agnieszka Kochanowicz-Staszczak:** *Psychologiczna analiza przejść w rozwoju religijności młodzieży (empiryczne badania osób w wieku od 12 do 24 lat)*. Promotor: dr hab. Czesław Walesa, prof. KUL
- mgr Michał Janson:** *Psychologiczna analiza zemsty. Badania empiryczne*. Promotor: prof. dr hab. Zbigniew Zaleski
- mgr Dagmara Łupicka-Szczęśnik:** *Psychologiczne aspekty poczucia realizacji sensu życia u alpinistów*. Promotor: ks. dr hab. Zenon Uchnast, prof. KUL
- mgr Bożena Sidor:** *Psychospołeczne funkcjonowanie młodzieży posiadającej rodzeństwo z niepełnosprawnością umysłową*. Promotor: ks. dr hab. Zenon Uchnast, prof. KUL
- mgr Lidia Dakowicz:** *Nauczyciel jako przekaziciel i interpretator wartości w świadomości przyszłych nauczycieli a ich system wartości. Studium socjologiczne na podstawie badań studentów ostatnich lat specjalizacji nauczycielskiej Uniwersytetu w Białymstoku*. Promotor: ks. prof. dr hab. Leon Dyczewski

mgr Magdalena Remisz: *Funkcje opiekunów- wychowawców w rodzinach niepełnych i ich wspomaganie.* Promotor: dr hab. Henryk Cudak, prof. AŚ

mgr Paweł Nowak: *Narcyzm a funkcjonowanie psychospołeczne.* Promotor: dr hab. Stanisława Steuden, prof. KUL

mgr Izabela Tomaszewska: *Psychospołeczne uwarunkowania radzenia sobie ze stresem u wojskowej kadry zawodowej.* Promotor: dr hab. Stanisława Steuden, prof. KUL

mgr Agnieszka Gutowska-Wyka: *Psychologiczne wyznaczniki nadwagi u dzieci i młodzieży.* Promotor: dr hab. Nina Ogińska-Bulik, prof. UŁ

s. mgr Maria Zachrestian: *Antycypacja rozwoju własnej religijności u młodzieży męskiej i żeńskiej (rozwojowe badania osób w wieku od 12 do 24 lat).* Promotor: dr hab. Czesław Walesa, prof. KUL

mgr Dariusz Kuncewicz: *Osobowościowe uwarunkowania przynależności do alternatywnych grup religijnych.* Promotor: dr hab. Stanisława Steuden, prof. KUL

mgr Krystyna Zmysłowska: *Współzależność cech osobowości młodzieży i ich rodziców – badania młodzieży z zaburzeniami w rozwoju osobowości.* Promotor: ks. prof. dr hab. Zdzisław Chlewiński

mgr Beata Belina: *Gospodarowanie kapitałem ludzkim w instytucjach naukowo-badawczych a efektywność ich funkcjonowania.* Promotor: dr hab. Marek Lisiecki, prof. KUL

mgr Kamil Kardis: *Wartości podstawowe społeczeństwa polskiego w świetle listów pasterskich Prymasa Stefana Kardynała Wyszyńskiego i Episkopatu Polski 1946-1981.* Promotor: ks. bp dr hab. Kazimierz Ryczan, prof. KUL

ks. mgr Czesław Galeb: *Myśl pedagogiczna Bolesława Prusa na tle pozytywizmu polskiego.* Promotor: ks. dr hab. Edward Walewander, prof. KUL

ks. mgr Dariusz Krok: *Psychologiczna analiza perswazji w przekazie informacji religijno-moralnych kazania.* Promotor: ks. prof. dr hab. Zdzisław Chlewiński

mgr Sebastian Skalski: *Osobowościowe uwarunkowania stylów radzenia sobie ze stresem. Badania psychologiczne funkcjonariuszy Straży Granicznej.* Promotor: ks. dr hab. Kazimierz Popielski, prof. KUL

mgr Rafał Patryn: *Zygmunt Balicki jako polityk i socjolog. Studium socjologii narodu.* Promotor: prof. dr hab. Stanisław Wójcik

ks. mgr Krzysztof Łuszczek: *Wychowanie do odbioru współczesnej telewizji. Studium porównawcze.* Promotor: prof. dr hab. Mieczysław Adamczyk

mgr Anna Łukaszuk: *Przejścia w rozwoju religijności młodzieży (Biograficzne badania w perspektywie narracyjnej).* Promotor: dr hab. Czesław Walesa, prof. KUL

mgr Agnieszka Próchniak: *Społeczne uwarunkowania postawy młodzieży wobec reklamy w środkach masowego przekazu.* Promotor: ks. prof. dr hab. Leon Dyczewski

mgr Aneta Duda: *Współczesne mity społeczne upowszechniane w reklamach na łamach czasopism: „Twój Styl”, „Polityka”, „Time” w*

latach 1998-2002. Promotor: ks. prof. dr hab. Leon Dyczewski

mgr Małgorzata Puchalska-Wasył: *Psychologiczna analiza wewnętrznych dialogów. Badania na gruncie teorii H. Hermansa.* Promotor: dr hab. Piotr Oleś, prof. KUL

mgr Beata Komorowska: *Wartości młodzieży gimnazjalnej sprawiającej trudności wychowawcze.* Promotor: dr hab. Krystyna Chałas, prof. KUL

mgr Agnieszka Bonetyńska: *Dyspozycje osobowościowo-zawodowe wymagane w pracy na nowych stanowiskach kierowniczych. Na przykładzie kierownika zmiany w Call Center w systemie bankowym.* Promotor: prof. dr hab. Adam Biela

mgr Dianna Połaz: *Potrzeba samoaktualizacji i sposoby radzenia sobie u menedżerów w sytuacji ich bezrobocia.* Promotor: prof. dr hab. Adam Biela

mgr Krzysztof Ciepliński: *Doświadczenie wolności. Empiryczna analiza wybranych uwarunkowań psychologicznych.* Promotor: ks. dr hab. Kazimierz Popielski, prof. KUL

mgr Małgorzata Sobol-Kwapińska: *Formy koncentracji na terażniejszości a poczucie zadowolenia z życia, w kontekście pełnej perspektywy temporalnej.* Promotor: prof. dr hab. Czesław Nosal, PWr Wrocław

mgr Jadwiga Lis: *Rozwijanie aktywności twórczej a poziom kompetencji polonistycznej uczniów gimnazjum.* Promotor: dr hab. Krystyna Chałas, prof. KUL

mgr Ewa Kosak: *Konformizm i nonkonformizm w karierach zawodowych kadry kierowniczej instytucji finansowych. Na przykładzie PEKAO S.A.* Promotor: prof. dr hab. Piotr Kryczka

mgr Elżbieta Czapka: *Stereotyp uchodźcy. Analiza porównawcza na podstawie badań studentów wybranych uczelni europejskich.* Promotor: prof. dr hab. Zofia Kawczyńska-Butrym

ks. mgr Mirosław Milewski: *Społecznie uwarunkowania postaw młodzieży wobec AIDS (na przykładzie szkół średnich Płocka).* Promotor: ks. prof. dr hab. Janusz Mariański

ks. mgr Cezary Opalach: *Funkcjonowanie rodzin osób uczestniczących w Domowym*

Kościele Ruchu Światło-Życie. Promotor: prof. dr hab. Maria Braun-Galkowska

mgr Ewa Sikora: *Aspiracje życiowe młodzieży z osiedli byłych PGR (na przykładzie województwa warmińsko-mazurskiego).* Promotor: prof. dr hab. Zofia Kawczyńska-Butrym

mgr Józef Osoba: *Konkurencyjność i struktura gospodarki Republiki Federalnej Niemiec.* Promotor: dr hab. Kazimierz Kłosiński, prof. KUL

mgr Magdalena Waniewska: *Instytucja sąłtysa w Polsce piastowskiej i pierwszych Jagiellonów. Aspekty społeczno-prawne.* Promotor: prof. dr hab. Stanisław Wójcik

Wydział Matematyczno-Przyrodniczy

mgr Piotr Zień: *Modulatory aktywności kinazy białkowej CK2.* Promotor: dr hab. Ryszard Szyszka, prof. KUL

mgr Anna Sierosławska: *Wpływ nikotynianu norfloksacyliny na wybrane mechanizmy odporności ryb.* Promotor: prof. dr hab. Maria Studnicka

mgr Adam Bownik: *Badania nad wpływem leukocydyny gronkowcowej na komórki immunokompetentne karpia (Cyprinus carpio L.) i królika (Oryctolagus cuniculus) in vitro.* Promotor: prof. dr hab. Maria Studnicka

mgr Michał Solis: *Zmienność fitoplanktonu w zależności od czynników fizyczno-chemicznych w mezotroficznym jeziorze Zagłębie.* Promotor: prof. dr hab. Władysława Wojciechowska

mgr Ewa Krywko: *Znakowanie zapachowe rekwizytów przez nornicę rudą Clethrionomys glareolus (Schreber, 1780) w warunkach naturalnych.* Promotor: prof. dr hab. Roman Andrzejewski

mgr Beata Plewińska: *Wpływ pokarmu na aktywność i zagęszczenie populacji żuka leśnego Geotrupes stercorosus (Scriba, 1971).* Promotor: prof. dr hab. Roman Andrzejewski

mgr Olga Abramczyk: *Molekularne formy kinazy białkowej CK2 Saccharomyces cerevisiae.* Promotor: dr hab. Ryszard Szyszka, prof. KUL

21 maja 2004 roku zmarł w Warszawie emerytowany profesor zwyczajny KUL Władysław Rostocki, żołnierz Armii Krajowej, uczestnik Powstania Warszawskiego.

Profesor Władysław Rostocki

Urodził się 12 marca 1912 r. w Żytomierzu. Gimnazjum typu humanistycznego ukończył w Łucku i tam uzyskał świadectwo dojrzałości. W latach 1936-1939 oraz 1946-1951 studiował historię i prawo na Uniwersytecie Warszawskim. Dyplom magistra prawa otrzymał w 1947 r., natomiast doktorat obronił w 1951 r. Habilitował się w Instytucie Historii PAN w 1963 r. W latach 1942-1953 pracował w Archiwum Głównym Akt Dawnych w Warszawie. Równocześnie w latach 1949-1966 był zatrudniony jako asystent, a następnie adiunkt przy Katedrze Historii Ustroju na Uniwersytecie Warszawskim, kierowanej przez prof. Jakuba Sawickiego. W latach 1954-1967 pracował też w działach archiwizowania i struktur społecznych w Instytucie Historii PAN. Od roku akademickiego 1966/67 Profesor Rostocki został zatrudniony w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, gdzie kierował II Katedrą Historii Nowożytnej na Sekcji Historii, a od roku 1979 pełnił też obowiązki kierownika Katedry Ustroju i Administracji Polski. Profesorem nadzwyczajnym został mianowany w 1975 r. natomiast zwyczajnym – w 1982 r.

W czasie okupacji niemieckiej, latem 1943 r. Władysław Rostocki wszedł do konspiracyjnej służby w referacie narodowościowym Biura Informacji i Propagandy Komendy Głównej Armii Krajowej, wprowadzony tam przez profesorów: Stanisława Herbsta i Aleksandra Gieysztora. Pierwszy z nich był też jego bezpośrednim przełożonym. W czasie Powstania Warszawskiego Profesor Rostocki wstąpił do komórki BIP przy pułku „Baszta” na Mokotowie i został stałym współpracownikiem pisma „Baszta”. Zamieszczał w nim artykuły poświęcone tradycjom powstańczym i walczącej o niepodległość Polski młodzieży. Po kapitulacji Mokotowa Władysław Rostocki znalazł się w końcu września 1944 r. w obozie jenieckim w Sandbostel (Stalag X b). W kwietniu 1945 r. obóz został wyzwolony przez wojska angielskie. W roku następnym Rostocki powrócił do kraju i podjął studia na Uniwersytecie Warszawskim.

Profesor Władysław Rostocki, jeszcze przed objęciem katedry na KUL-u, rozpoczął badania naukowe we Francji, kontynuował je w latach 1969, 1974, 1976/77. Poszukiwał materiałów źródłowych do zagadnienia udziału Polaków w wojnach napoleońskich. Kwerendy archiwalne i biblioteczne prowadził także w Belgii i Wielkiej Brytanii. Wynikiem tych poszukiwań były rozprawy na te-

matu stanu badań nad okresem napoleońskim we Francji i Polsce oraz stosunku społeczeństwa belgijskiego wobec reżimu napoleońskiego. Profesor badał także kontakty polsko-belgijskie w XIX w. i działalność emigracyjną w Belgii i Wielkiej Brytanii ks. Kazimierza Pułaskiego oraz próby stworzenia legionu polskiego w Portugalii.

Głównym przedmiotem zainteresowań Profesora Rostockiego było jednak powstanie listopadowe, jego ideologia, ustrój i władza wodzów naczelnych, siły paramilitarne oraz działalność lokalnych władz Królestwa Polskiego. Profesor badał też postawy polityczne, działalność i życie religijne kapelanów wojskowych oraz represje popowstańcze wobec księży zaangażowanych w działalność niepodległościową.

Drugą ważną dziedziną nauki, której Profesor poświęcił swoje badania, jest historia państwa i prawa. Na Wydziale Nauk Humanistycznych kierował Katedrą Ustroju i Administracji Polski, a od roku 1983 – na Wydziale Prawa Kanonicznego i Nauk Prawnych KUL – Katedrą Historii Państwa i Prawa. Tym zagadnieniom poświęcił wiele publikacji, np. „Ustawodawstwo Księstwa Warszawskiego” opracował wspólnie z W. Bartelem i J. Kosimem, „Historię ustroju Polski (1764-1959)” – wraz z A. Ajnenkiem i B. Leśnodorskim. Profesor Rostocki swoje badania nad ustrojem koncentrował na działalności administracji centralnej, organizacji urzędów w Księstwie Warszawskim i dokumentacji aktowej tych urzędów oraz na samych urzędnikach, ich życiu i pracy. Uwieńczeniem badań nad problematyką urzędniczą i ustrojową Księstwa Warszawskiego i Królestwa Polskiego jest książka wydana w 2002 r. poświęcona pochodzeniu społecznemu i kwalifikacjom urzędników Komisji Województwa Mazowieckiego. Swoich badań nad ustrojem i władzami państwowymi Profesor nie ograniczał do pierwszej połowy XIX w. Przeniósł je także na czasy najnowsze, czego dowodem jest monografia „Pięćdziesiąt pięć lat mocy obowiązującej Konstytucji Kwietniowej. Ustrój władzy państwowej w ustawie zasadniczej i w praktyce”.

W dorobku naukowym Profesora Rostockiego znajduje się też udział w opracowaniu podręcznika „Historia Polski. Wiek XIX i XX” dla studentów Zawodowego Studium Administracyjnego, wybór tekstów źródłowych do historii Polski 1. poł. XIX w. oraz wydanie dwóch pamiętników uczestników powstania listopadowego. Przy okazji

badania nad Księstwem Warszawskim Profesor zajął się też sprawą wypędzenia redemptorystów z Księstwa oraz materiałami do historii zgromadzeń zakonnych w archiwach państwowych.

W 1973 r. Profesor Rostocki zorganizował na Sekcji Historii KUL specjalizację archiwalną i był jej kierownikiem. Kierował również zespołem pracowników naukowych KUL-u badających temat węzłowy PAN zatytułowany: „Urzednicy administracji państwowej Księstwa Warszawskiego i Królestwa Polskiego – struktury społeczne i postawa polityczna”. II Katedra Historii Nowożytnej, kierowana przez Profesora, była aktywnym ośrodkiem badania dziejów powstania listopadowego. Pod jego kierunkiem organizowano na KUL-u sesję naukową w 150. rocznicę wydarzeń roku 1830/31. Sesja ta otrzymała pozytywne oceny w sprawozdaniach i pismach naukowych i popularno-naukowych. Drugą sesję katedra Profesora zorganizowała w 1984 r. w 190. rocznicę upadku powstania kościuszkowskiego. Pokłosem obu tych sesji są książki z referatami oraz dyskusją. Aktywność naukową i organizacyjną II Katedry Historii Nowożytnej kontynuują uczniowie Profesora.

Profesor Władysław Rostocki współpracował z kilkoma towarzystwami naukowymi, wśród nich z Towarzystwem Naukowym KUL. Brał czynny udział w jego pracach naukowych i organizacyjnych. W latach 1970-1972 przewodniczył Wydziałowi Historyczno-Filologicznemu. Współpracował też z Towarzystwem Miłośników Historii Warszawy i Lubelskim Towarzystwem Naukowym, gdzie wielokrotnie wygłaszał referaty, prezentując swoje osiągnięcia naukowe. W 1981 r. Profesor Rostocki został wybrany do Komitetu Nauk Historycznych Polskiej Akademii Nauk. Był też aktywnym członkiem Związku Wołyńiaków.

W roku 1971 Profesor Rostocki, wraz z prof. Andrzejem Ajnenkiem i Bogusławem Leśnodorskim, otrzymał nagrodę drugiego stopnia Ministerstwa Oświaty i Szkolnictwa Wyższego za podręcznik „Historia ustroju Polski”, a w 1981 r. – nagrodę zespołową Rektora KUL za pracę „Duchowieństwo w powstaniu listopadowym”, zaś w roku następnym – nagrodę Rektora KUL za całokształt pracy naukowej. W roku 1978 Profesor został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, w 1979 r. odznaką honorową „Za Zasługi dla Archiwistyki”.

Jan Ziółek

KALENDARIUM

- Senat Akademicki KUL na posiedzeniu w dniu **8 maja** dokonał **wyboru nowych władz uczelni**. Funkcję Rektora Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego powierzono ks. prof. dr. hab. Stanisławowi Wilkowi, dotychczasowemu prorektorowi ds. dydaktyki i nauczania. Prorektorem ds. administracji i finansów został dr hab. Roman Doktor, prof. KUL. Prorektorem ds. dydaktyki i nauczania został dr hab. Józef Franciszek Fert, prof. KUL. Prorektorem ds. nauki, współpracy z zagranicą i promocji został ks. dr hab. Mirosław Kalinowski, prof. KUL. Trzyletnia kadencja nowych władz uczelni rozpoczyna się 1 września 2004 r.
- **8 maja** odbyła się **68. Akademicka Pielgrzymka na Jasną Górę**. W programie pielgrzymki, oprócz Nabożeństwa Maryjnego i nawiedzenia Kaplicy Cudownego Obrazu, przewidziano również wykład, wygłoszony przez prof. Tadeusza Tołłoczko pt. „Uczelnia - świątynia wiedzy i prawdy”.
- W dniach **10-12 maja** Katedra Prawa Rzymskiego KUL zorganizowała **Ogólnopolską Konferencję Katedr i Zakładów Prawa Rzymskiego** pod hasłem: „Współczesna Romanistyka Prawnicza”. Konferencja odbyła się w Kazimierzu Dolnym n. Wisłą.
- Od **10 do 14 maja** trwały w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim **X Dni Kultury Studenckiej KULTuralia**. Organizatorzy - Samorząd Studentów KUL - zaproponowali bogaty program imprez. W ramach KULTuraliów odbywały się warsztaty artystyczne, pokazy kina niezależnego, wieczory poezji śpiewanej i koncerty rockowe.
- Katedra Prawa Cywilnego KUL we współpracy z Lubelskim Oddziałem Stowarzyszenia Urzędników Stanu Cywilnego RP zaprosiła w dniach **12-14 maja** do udziału w konferencji naukowej na temat: „**Prawo rodzinne w Polsce i w Europie. Perspektywy zmian**”. Na konferencję przybyli pracownicy Urzędów Stanu Cywilnego z całej Polski.
- **13 maja** odbył się wernisaż wystawy poplenerowej „**Wiklina w krajobrazie**”. Organizatorem wystawy było Koło Naukowe Studentów Architektury Krajobrazu.
- **13 maja** w Dąbrowicy odbyło się międzynarodowe sympozjum zorganizowane przez Katedrę Psychologii Społecznej i Psychologii Religii KUL zatytułowane „**Psychologia religii - aktualne kierunki badań**”. W sympozjum uczestniczyli naukowcy z Belgii, Ukrainy, Słowacji i Polski.
- W dniach **14-15 maja** Koło Naukowe Informatyków zorganizowało **II Warsztaty Kryptografii i Ochrony Informacji**. Gośćmi Warsztatów byli wybitni

naukowcy z USA i Australii. Warsztaty zgromadziły również wielu studentów i młodych pracowników nauki z całej Polski.

- Rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Instytut Jana Pawła II KUL, Instytut Teologii Fundamentalnej KUL oraz Komitet Nauk Teologicznych PAN i Lubelskie Towarzystwo Naukowe, pragnąc uczcić urodziny Ojca Świętego Jana Pawła II, zorganizowali w dniach **17-19 maja** międzynarodowe sympozjum pod hasłem: „**Europa, bądź sobą!**”. Sympozjum poprzedziła inscenizacja monodramu na podstawie „Tryptyku rzymskiego” w wykonaniu Danuty Michałowskiej. Obchodom towarzyszyła wystawa fotograficzna „Gala dla Papieża - Lublin 2003”, zorganizowana przez Niezależne Zrzeszenie Studentów KUL.
- W dniach **18-27 maja** na Wydziale Filozofii KUL, w ramach „Wykładów im. Ks. Stanisława Kamińskiego”, prof. John Searle z Uniwersytetu Berkeley (USA) wygłosił **cykl wystąpień zatytułowany „Mind, Language and Society”**.
- **19 maja** w Instytucie Filologii Angielskiej odbyły się **warsztaty poetyckie**, które przeprowadził walijski poeta, eseista i dramaturg David Green-slade. Jest on autorem takich pozycji jak „Welsh Fever” czy „Burning down the dosbarth”. Często współpracuje z aktorami, tancerzami i malarzami. Sam czyta i „odgrywa” swoje wiersze. Współpracuje z gazetą „Ninnau” będącą głosem walijskiej społeczności w Stanach Zjednoczonych.
- **19 maja** odbyło się **spotkanie literackie ze szwajcarskim pisarzem Thomasem Hürlimannem** zorganizowane z inicjatywy Księżnej Iriny Sayn Wittgenstein oraz Dyrektora Instytutu Filologii Germańskiej KUL.
- Instytut Teologii Duchowości KUL oraz Zgromadzenie Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego zaprosili w dniach **21-22 maja** na **ogólnopolskie sympozjum poświęcone św. Urszuli Ledóchowskiej**. Problematyka obrad obejmowała duchowość Świętej, system wychowawczy przez nią stworzony, a także aktualny do dzisiaj model patriotyzmu, któremu była wierna św. Urszula Ledóchowska.
- Od wielu lat Duszpasterstwo Akademickie KUL proponuje w ramach duchowego przygotowania do uroczystości Zesłania Ducha Świętego **Wieczernik Kościoła Akademickiego**. Tematem tegorocznego Wieczernika, który miał miejsce w dniach **24-29 maja**, było uzdrowienie wewnętrzne. W ramach Wieczernika odbyły się m.in.: akcje ewangelizacyjne na terenie miasta Lublina, koncerty, świadectwa, czuwania modlitewne i uroczyste msze św. w kościele akademickim.

- Koło Naukowe Studentów MISH i Koło Naukowe Historyków Studentów KUL zorganizowały **24 maja** kolejne spotkanie z cyklu „**Na czasie**”. Tym razem gościem studentów był prof. Bronisław Geremek. Tytuł spotkania: „Polityka i dyplomacja w rodzinnej Europie”.
- **25 maja** Towarzystwo Hiszpańsko-Polskie KUL zaprosiło na prelekcję pt: „**Zamach 11 marca w Madrycie i jego konsekwencje**”, wygłoszoną przez dr. Cezarego Tarachę i dr. Jacka Gołębiowskiego (Instytut Historii KUL). Przekaz był tym bardziej interesujący, że obaj prelegenci w chwili zamachu przebywali w stolicy Hiszpanii.
- Koło Naukowe Studentów MISH zorganizowało **26 maja** dyskusję panelową pod tytułem: „**Perspektywa patriarchatu greckokatolickiego na Ukrainie**”. Do udziału w dyskusji zostali zaproszeni reprezentanci trzech wspólnot kościelnych (rzymskokatolickiej, greckokatolickiej i prawosławnej).
- Instytut Teologii Dogmatycznej KUL zorganizował w dniach **24-28 maja** wykłady otwarte na temat: „**Wokół tajemnicy Ducha Świętego**”. Wykłady rozpoczęły się rozważaniem na temat: Pneumatologia - refleksja Kościoła o Duchu Świętym.
- **1 czerwca** Wydział Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL zorganizował **uroczyste zakończenie studiów dla studentów prawa kanonicznego**. Spotkanie rozpoczęło się Mszą świętą w Kościele Akademickim KUL, której przewodniczył Ks. Bp Andrzej Dzięga - Dziekan WPPKiA.
- Katedra Teorii Sztuki i Historii Doktryn Artystycznych KUL oraz Stowarzyszenie Historyków Sztuki Oddział w Lublinie zaprosili w dniach **3-5 czerwca** do Kazimierza Dolnego na **seminarium metodologiczne zatytułowane: „Biografia nowoczesna - nowoczesność biografii”**.
- **8 czerwca** Wydawnictwo KUL zorganizowało **promocję monografii Sławomira Jacka Żurka**, „Synowie księżycy. Zapisy poetyckie Aleksandra Wata i Henryka Grynberga w świetle tradycji i teologii żydowskiej”. W ramach promocji odbyła się dyskusja panelowa o stylach lektury poezji Aleksandra Wata i Henryka Grynberga, w której uczestniczyli: dr hab. Małgorzata Łukaszuk i dr Monika Szablowska. Promocję prowadził dr Jacek Wojtysiak.
- Katedra Prawa Zarządzania Środowiskiem WPPKiA KUL, Katedra Ochrony Środowiska WM-P KUL oraz Katedra Ekonomii Środowiska i Zasobów Naturalnych KSE SGH i Wydział Stosunków Międzynarodowych Wyższej Szkoły Handlowej w Radomiu były organizatorami konferencji naukowej: „**Polska w Unii Europejskiej - nowy wymiar współpracy międzynarodowej w ochronie środowiska**”, która **17 czerwca** odbyła się w Radomiu. Podstawowy cel konferencji stanowiła wstępna ocena re-

► KALENDARIUM

alizacji wymogów ochrony środowiska po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej, w tym: pozyskiwanie środków strukturalnych na inwestycje w ochronie środowiska, wdrażanie i przestrzeganie wspólnotowego prawa ochrony środowiska (problemy i perspektywy), uspołecznianie procesów decyzyjnych, aktywizacja społeczno-gospodarcza w ochronie środowiska, nowe formy współpracy między Polską a innymi krajami UE oraz instytucjami wspólnotowymi.

- Instytut Nauk o Rodzinie KUL zorganizował 17 czerwca **promocję absolwentów INoR**. Uroczystość rozpoczęła się Mszą Świętą w Kościele akademickim KUL. Przewodniczył i homilię wygłosił JE Bp dr Stanisław Stefanek. Uroczystości uświetnił występ Chóru Akademickiego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.
- 18 czerwca Rektor i Senat Akademicki KUL zaprosili całą społeczność akademicką do udziału w obchodach **Święta Patronalnego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego**, poświęconego **Najświętszemu Sercu Pana Jezusa**. W programie uroczystości miały miejsce: wręczenie Medalu za Zasługi dla KUL Panu Andrzejowi Paluchowskiemu, wieloletniemu dyrektorowi Biblioteki Uniwersyteckiej KUL, wręczenie nagród rektorskich, promocje doktorskie oraz nominacje profesorskie. Oprawę

muzyczną uroczystości zapewnił Chór Akademicki KUL.

- Rektor-elekt Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, **ks. prof. dr hab. Stanisław Wilk** został laureatem LVII Nagrody im. Włodzimierza Pietrzaka. Nagrodę przyznano za badania nad dziejami zakonów i historią Kościoła w czasach nowożytnych, ze szczególnym uwzględnieniem działalności Sługi Bożego Augusta Kard. Hłonda. Nagroda została przyznana przez Katolickie Stowarzyszenie Civitas Christiana.
- Instytut Nauk o Rodzinie KUL zorganizował 22 czerwca konferencję naukową **Szczęście czy zagrożenie? Destrukcyjne grupy kultowe**. W programie znalazło się miejsce na wystąpienia praktyków, pracujących z osobami uzależnionymi od destrukcyjnych grup kultowych, prezentację filmu *Witaj w życiu* oraz dyskusję.
- Od 28 czerwca do 10 lipca trwały w KUL **egzamininy wstępne** dla kandydatów na I rok studiów. Jako pierwsi przystąpili do egzaminów kandydaci do Kolegium MISH i na architekturę krajobrazu.
- W dniach 30 czerwca – 9 lipca **Chór Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego** pod dyrykcją Grzegorza Pecki odbywał **podróż koncertową po Ukrainie**. Chór z towarzyszeniem zespołu instrumentalnego wystąpił w Kijowie, Czerkasach i Odessie. W programie koncertów znalazła się muzyka chóralna a cappella i wokalno-instrumentalna kompozytorów polskich i obcych, a także artystyczne

opracowania polskiego folkloru. Koncerty Chóru KUL stanowiły wydarzenie kulturalne, które wpisuje się w harmonogram Roku Polskiego na Ukrainie.

- Student KUL **Marcin Krzemiński** został laureatem III edycji Konkursu „Start do kariery”, organizowanego przez Fundację Bankową im. Leopolda Kronenberga we współpracy z Citibankiem Handlowym. Wręczenie nagrody za pracę nt.: „Grupy bankowo-ubezpieczeniowe a rozwój nowych form dystrybucji produktów finansowych w Polsce” odbyło się 6 lipca br. w Warszawie.
- **Ks. prof. dr hab. Stanisław Zięba** został uhonorowany przez Ministra Środowiska odznaczeniem „Zasłużony dla Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej”. Wręczenie nagrody miało miejsce 28 maja podczas obchodów Światowego Dnia Ochrony Środowiska w Puławach.
- Tradycyjne **wiosenne spotkanie naukowe administratywistów** organizowane przez Katolicki Uniwersytet Lubelski odbyło się w dniach 23-25 czerwca 2004 r. w Krasnobrodzie (na lubelskim Roztoczu). Tym razem skoncentrowano się na zmianach dotyczących ładu przestrzennego, a więc ubiegłorocznej nowelizacji prawa o zagospodarowaniu przestrzennym oraz prawa budowlanego. W Konferencji uczestniczyli obok przedstawicieli doktryny także praktycy z Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego oraz Ministerstwa Infrastruktury.

Jubileuszowe, bo już dziesiąte, KULTuralia to kilka dni zabawy, spotkań ze sławnymi osobami, a także okazji do rozwijania swojego hobby. Zostały one zorganizowane przez Zarząd Uczelnianego Samorządu Studentów KUL. W pomocy przy zorganizowaniu KULTuraliów brały udział także inne organizacje studenckie: Akademicki Klub Myśli Społeczno-Politycznej VADEMECUM, Akademickie Studio Filmowe, Koło Naukowe Germanistów, Koło Naukowe Klasyków, PTTK „Kontra” i Koło Naukowe Studentów Architektury. Dni Kultury Studenckiej to dobry czas, żeby trochę odpocząć od nauki, a zarazem nabrać sił na zbliżającą się wielkimi krokami sesję.

Patronat honorowy nad KULTuraliami, które trwały od 10 do 14 maja 2004 roku, objęli: Wielki Kanclerz KUL ks. Abp Józef Życiński, Prezydent Miasta Andrzej Pruszkowski i Marszałek Województwa Henryk Makarewicz. Natomiast patronat medialny objęła Telewizja Polska oraz media regionalne.

Jak co roku, gościło u nas wiele znakomitych gwiazd i każdy – student, pracownik KUL czy mieszkaniec Lublina mógł znaleźć coś dla siebie. Każdy z pięciu dni KULTuraliów miał oddzielną tematykę. Poniedziałek to

To już X KULTURALIA

Literacki początek, wtorek: Dzień wielkich kultur, środa: Student jest twórczy, czwartek: Kultura nie tylko fizyczna i piątek to Taneczny koniec.

Z zespołów były: Stare Dobre Małżeństwo, Ścianka oraz Dżem, podczas wieczoru kabaretowego wystąpili: Jurki i Made in China. Spotkanie z teatrami zaowocowało liczną publicznością, która przyszła, żeby zobaczyć ITP oraz Studio Buffo, teatry Komedia i Roma w musicalu *Prohibicja w Chicago*. Gośćmi KULTuraliów byli też Piotr Kraśko i Wojciech Cejrowski.

KULTuralia to także noc z dobrym kinem, a filmy, które można było obejrzeć to: *Powrót*, *Gerry* i *Elling*. Dla miłośników muzyki chrześcijańskiej zagrali: Pneuma, Leaf i Sool.

Podczas tygodnia imprez można było rozszerzyć, bądź pobudzić w sobie zdolności twórcze, a to dzięki licznym warsztatom. Dla tych, którzy lubią tańiec i muzykę odbyły się warsztaty bębniarskie, flamenco i capoeiry, dla tych, których interesują „ręczne arcydzieła” – warsztaty rzeźbiarskie i wikliniarskie.

Poza tym odbyły się warsztaty twórczego myślenia, filmowe i teatralne. Nie zabrakło na KUL także imprez sportowych: zawody Strong Man KUL (wyściskanie sztangi, ergonometr), siłowanie na rękę, drybling między pacholkami, turniej badmintona. Największym zainteresowaniem cieszył się koncert Starego Dobrego Małżeństwa, Dżemu i musical *Prohibicja w Chicago*. Imprezy odbywały się w Starym Gmachu KUL, Collegium Jana Pawła II oraz w Muszli Koncertowej w Parku Saskim.

Nie tylko zabawa i nauka towarzyszyły uczestnikom Dni Kultury Studenckiej, ale także akcje, których celem była pomoc innym – akcja krwiodawstwa i zbiórka makulatury.

Zorganizowanie tak wielkiej imprezy, jak KULTuralia było możliwe dzięki naszym sponsorom.

X KULTuralia to tydzień pełen niezapomnianych wrażeń i dobrej zabawy. Po miłych wspomnieniach tegorocznych KULTuraliów serdecznie zapraszamy wszystkich na KULTuralia 2005.

Zarząd USS KUL

MEDAL za zasługi dla KUL

**W Dniu Święta Patronalnego KUL
pan Andrzej Paluchowski,
wieloletni Dyrektor Biblioteki
Uniwersyteckiej KUL, otrzymał
z rąk Rektora, ks. prof. Andrzeja Szostka
szczególne wyróżnienie
– Medal za Zasługi dla KUL.**

**Z tej okazji pracownicy
BU KUL nadesłali gratulacje.**

*Panie Dyrektorze, w imieniu i na życzenie
Pracowników BU KUL gratuluję przyznania
Medalu za Zasługi dla KUL. Robię to z ogrom-
ną radością i pewnym wzruszeniem.*

*Panie Dyrektorze, dziękujemy za przykład rzetelnej pracy, nie
liczącej czasu i sił, bez szukania rozgłosu; za wszystkie działania
umacniające pozycję Biblioteki w kraju i za granicą. Dziękujemy
za otwarcie dla nas Europy Zachodniej poprzez staże i prakty-
ki w bibliotekach zagranicznych, udział w międzynarodowych
targach książki. W czasach PRL miało to szczególne znaczenie.
Dziękujemy za szacunek, jakim darzył Pan Pracowników nieza-
leżnie od zajmowanego przez nich stanowiska, za uznanie dla na-
szej pracy, za życzliwe towarzyszenie życiu osobistemu. Panie
Dyrektorze, życzymy sukcesów w pracach edytorskich i badaw-
czych. Z niecierpliwością czekamy na Pańskie wspomnienia na
temat walki o książkę w czasach PRL. Dziękujemy Senatowi
KUL za przyznanie Panu Paluchowskiemu Medalu. Odbieramy
to jako uznanie dla rzetelnej pracy, kompetencji oraz wierności
Uniwersytetowi.*

*Grażyna M. Wilczyńska,
BU KUL*

**Rector i Senat Akademicki KUL
zapraszają na obchody
Święta Patronalnego
Kulskiego Uniwersytetu Lubelskiego
poświęconego Najświętszemu
Sercu Pana Jezusa
w piątek,
18 czerwca 2004**

godz. 9.00
Msza św. w Kościele
Akademickim,
którym przewodniczący
i homilię wygłosi
ks. bp Ryszard Kasperczyk

godz. 11.00
w auli im. Stefana
Kard. Wyszyńskiego
– uroczyste posiedzenie
Senatu Akademickiego KUL.
W porządku uroczystości:
• wręczenie Medalu na Złoty
dla Kulskiego Uniwersytetu
Lubelskiego pacy
zgo (Dyrektorowi Paluchowskiemu)
• Dyrektorowi i Biblioteki
Uniwersyteckiej KUL
w latach 1976-1987
• nagrody rektorskie
dla pracowników KUL
• nagrody i dyplomy magisterskie
dla studentów KUL
• wręczenie dyplomu
doktora habilitowanego
• nominacje profesorskie
• promocje doktorskie

ŚWIĘTA PATRONALNA

18

18 czerwca 2004

UNIWERSYTET LUBELSKI

KUL migawki turaliów 2004

KUL migawki turaliów 2004

KUL migawki turaliów 2004

